Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντής
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 130.—ΤΟΜ. Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 17 1 Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστι καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ νώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἵα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξ νου, πᾶσα δὲ τοιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν τουέ εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δένωνται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγουμένων οἱ δὲ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στῖχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ., δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

THE MACHINERY & HARDWARE COMPANY
LIMITED
147 QUEEN VICTORIA STREET, LONDON EC
Προμηθευταὶ τῆς Βρεττανικῆς Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς κλπ Κυβερνήσεων

Κατασκευασταὶ ἀτμομηχανῶν καὶ ἀτμολεβήτων ὅλων τῶν συστημάτων καὶ διαστάσεων. Ἀτμομηχαναὶ ἀτμοπλοίων, Ἀτμαντλίαι, Κεντρόφυγες ἀντλίαι, Ἐξαρτήματα ἀτμομηχανῶν κλπ. ἐκ σιδήρου καὶ ὀρειχάλκου, λωρία δερμάτινα κλπ. κλπ. διὰ σιδηρουργεῖα, χυτήρια, μηχανουργεῖα κλπ. Οἱ τελειότεροι τόρνοι καὶ τρυπάνια τοῦ κόσμου, διὰ τὴν τελειότητα τῶν συστημάτων, τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν ὕλην. Ἐκ τῆς κολοσιαίας καταναλώσεως, ἅπασαι αἱ τιμαὶ καὶ οἱ ὅροι τῶν ἐργοστασίων εἶνε ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ. Εἰκονογραφημένοι τιμοκατάλογοι Ἀγγλιστὶ ἢ Ἰταλιστὶ, εὐχαρίστως πέμπονται τοῖς κ. κ. ἀγορασταῖς ὑπὸ τοῦ ἀποκλειστικοῦ διὰ τὴν Ἑλλάδα Πρακτορείου, ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 10.

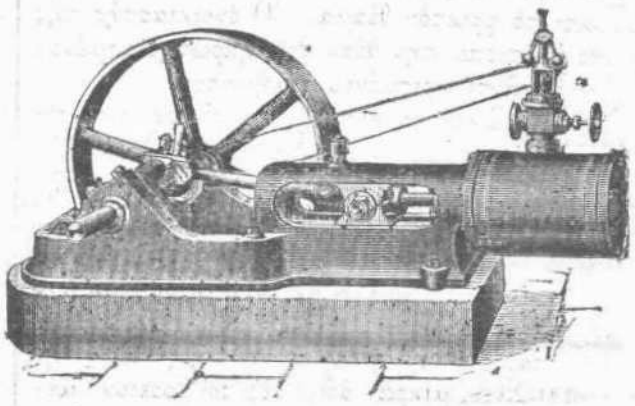

Γερανὸς Κινητὸς

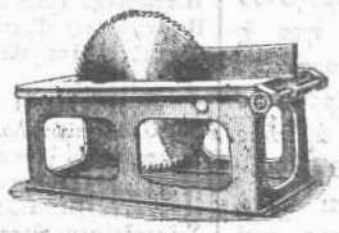

Κυλινδρικὸς πρίων

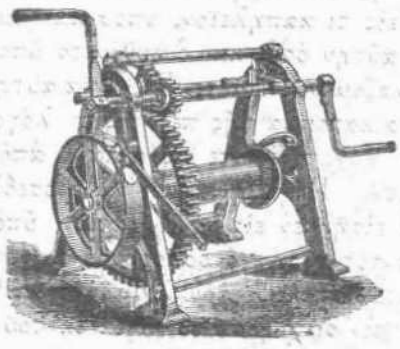

Γαροῦλκον

Ἀτμολέβης μὲ Ἰσταλίας ὀμβρόντος

Κάθετος ἀτμολέβης

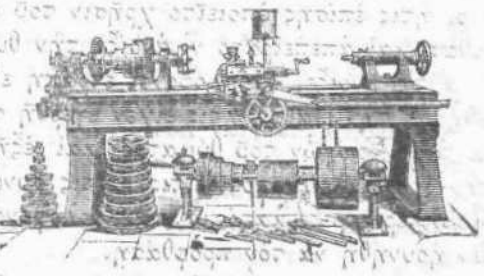

Τόρνος παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους

ADOLPHE CROSBIE
COLOUR WORKS — WOLVERHAMPTON

Κατασκευασταὶ ἐπιστάντων τῶν εἴδων τῶν κκ. χρωματοπωλῶν καὶ ἐμπόρων. Ποιότητες ἐγγυημέναι. Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ. Δείγματα, τιμολόγια καὶ πᾶσο σχετικὴ πληροφορία παρὰ τῷ Πρακτορείῳ 10 ὁδὸς Προαστείου Ἀθῆναι.

ΙΩΑΧΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12

Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 17 Νοεμβρίου.—Γρηγορίου τοῦ θαυμ. ἐπισκ. Νεοκαισ.—Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 55. —Δύσις ὥρα 4, λεπ. 41.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1891.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14 Νοεμβρίου. Ἡ γερουσία ἐψήφισεν ὡς τιμολόγιον ἐπὶ τῶν κτηνῶν τὰ ἀνώτατα τιμολόγια ἅτινα ἤδη ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς βουλῆς, καταψηφίσασα παρὰ τῶν κ. Ρόσχ, τὰ κατώτατα τιμολόγια ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀντικειμένων.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, αὐθημερόν. Ἡ τράπεζα Οὔγκω Λοεβοῦ ἔπαυσε τὰς πληρωμάς. Ὁ κ. Λοεβοῦ συνελήφθη.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15 Νοεμβρίου. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν τελωνείων τῆς γερουσίας ἐπεψήφισε τὰ ποσὰ τῶν ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ψηφισθέντων φόρων τῆς εἰσαγομένης σταφίδος πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ οἴνου.

Βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας θὰ ἀφήσῃ τὴν βασίλισσαν εἰς Στεττῖνον καὶ ὅτι θὰ μεταβῇ εἰς Πότσδαμ ὅπως ἐπισκεφθῇ in cognito τὸν αὐτοκράτορα Γουλιέλμον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16 Νοεμβρίου. Ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπεβλήθη εἰς τὸ Ράϊχσταγ. Ὁ μέγας καγκελάριος Καπρίβης ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸ βῆμα ὅπως ποιήσηται δηλώσεις αἵτινες ἐπευφημίσθησαν ἐνθουσιωδῶς ὑπὸ τῆς συνελεύσεως.

Ὁ κ. Καπρίβης ἀνήγγειλεν ὅτι αἱ ἐφημερίδες ἐσχολίασαν ζωηρῶς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γαλλικοῦ στόλου εἰς Κρονστάδτ. Οὐδὲν ἐπιβεβαιοῖ τὴν ἀγωνίαν τοῦ Κζάρου ἣν ἐξεφράσατο καὶ τοὺς ἀλλαχόθεν ἀγγελθέντας φόβους. Ὁ μέγας καγκελάριος κατέληξε λέγων ὅτι αἱ εἰρηνικαὶ τάσεις καὶ αἱ μεταξὺ τῶν δυνάμεων τῆς τριπλῆς συμμαχίας σχέσεις δὲν ὑπέστησαν τροποποιήσεις.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, αὐθημερόν. Ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἤνοιξε σήμερον τὴν βουλήν. Ἀφοῦ ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις εἶνε ἱκανοποιητικὴ ἀνήγγειλεν ὅτι αἱ μεταξὺ τῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ρουμανίας σχέσεις εἰσὶν φιλικαί.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 15 Νοεμβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον	382.—
Γαλλικὸν 3 0)0	95,40
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	471
Δάνειον τουρκικὸν	
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου	

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95,31
Νέον ρωσσικὸν	92.1)8
Ἑλληνικὸν 5 0[0	75
» 4 0[0	61
Αἰγυπτιακὸν	93.76
Ἰταλικὴ ράντα	87 3)8
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0)0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΤΟ ΣΙΑΜ ΚΑΙ Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΔΑΜΡΟΓ

Ἐν τισι τῶν προηγουμένων φύλλων τοῦ Βρεττανικοῦ Ἀστέρος ἐγνωρίσθησαν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν μετὰ τοῦ πρίγκιπος Δαμρὸν ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ Σιὰμ καὶ ἠκροάσθησαν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, τὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ ἰδιαιτέρου ἀνταποκριτοῦ τοῦ Ἡμερησίου Τηλεγράφου, ὅστις εἶχε τὴν εὐτυχίαν εἰς τι γεῦμα δοθὲν πρὸς τὴν ὑψηλότητά του νὰ κάθηται ἐγγὺς αὐτοῦ. Ἐπληροφορήθησαν, λέγομεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, τὰς προόδους, ἃς ἡ μεγάλη αὕτη ἐπικράτεια ἐποιήσατο ἐσχάτως ἐπὶ τοὺς διαφόρους κλάδους τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς τοῦ Σιὰμ ὑπεδέξατο λαμπρῶς καὶ διὰ μεγαλοπρεπεστάτης Ἀσιατικῆς φιλοξενίας περιποιήθη τὸν Τσάρεβιτς καὶ τὸν ἡμέτερον πρίγκιπα Γεώργιον, δίδομεν μικρὰν περιγραφὴν τῆς ἐκτενοῦς αὐτῆς χώρας, ἧς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Βασιλέως ἔχομεν σήμερον τὴν τιμὴν νὰ ἀντιφιλοξενήσωμεν.

Τὸ Σιὰμ ἢ Θάη εἶνε βασίλειον ἐν Ἰνδίαις ἔνθεν τοῦ Γάγκου ποταμοῦ γειτονεῦον πρὸς βορρᾶν μὲν μὲ τὴν Σινικὴν ἐπαρχίαν Ζουν-Νὰν πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὸ βασίλειον τῆς Βίρμεν καὶ τὰς κτήσεις τῆς Ἀγγλίας καὶ μεσημβρινῶς μὲ τὴν Χερσόνησον τῆς Μαλάκας. Ἡ ἐπιφάνεια του ὑπολογίζεται εἰς 10,200 μυριόμετρα τετραγωνικά, ὁ πληθυσμός του ὑπὲρ τὰ 7,000,000 ψυχῶν δηλ. 3,000,000 Σιαμαίων, 2 ἑκατομμύρια Κινεζῶν, 1,000,000 Μαλαίων καὶ Λαοσιένων ἓν ἕως δύο ἑκατομμυρίων. Ἡ ἐπικρατοῦσα θρησκεία εἶνε ὁ Βουδαϊσμός. Πρωτεύουσα αὐτοῦ εἶνε ἡ Βαγγκὸκ ἔχουσα πληθυσμὸν 600,000 κατοίκων, τὸ ἥμισυ τῶν ὁποίων εἶνε Κινέζοι. Τὰ πολυτιμότερα προϊόντα του εἶνε ἡ ζάκχαρις ἐκ ζαχαροκαλάμου, ἡ κανέλλα, τὸ πέπερι, ἡ γόμα, τὰ πολύτιμα ξύλα, ὁ καπνός, ὁ βάμβαξ τὸ ὀρύζιον καὶ ἄλλα. Ἔχει, πρὸς τούτοις, πολυάριθμα κερασφόρα ζῶα, ὁ δὲ ἐλέφας ἐνταῦθα χρησιμοποιεῖται ὡς ὑπηρέτης εἰς διαφόρους λειτουργείας. Οἱ Σιάμαιοι ἀνήκουσιν εἰς τὴν φυλὴν τῶν Μογκόλων. Οἱ Λαῶς ἀποτελοῦσι διάφορον φυλήν, οἱ δὲ Μαλαῖοι εἰσὶν μωαμεθανοί. Ἐνταῦθα ὁμιλοῦνται διάφοροι διάλεκτοι. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν χριστιανῶν δὲν εἶνε πολὺ μεγάλος. Ἡ ἱστορία τοῦ Σιὰμ ἀποτελεῖ σειρὰν δεσποτικῶν σκηνῶν, ὡς ἀναφέρει ὁ κ. Βεργκώ, διότι ἀπὸ τοῦ 1560 μετήλλαξε διαφόρους δυναστείας. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἐπεκράτησαν ἐνταῦθα οἱ Ὁλλανδοί, οἱ Πορτογάλλοι καὶ κυρίως οἱ Ἱεραπόστολοι Γάλλοι, οἵτινες βοηθείᾳ ἑνὸς Ἕλληνος τοῦ Κωνσταντίνου Φαλκόνη καὶ τῆς μεγάλης ἐπιρροῆς του (1663—1689) ἐδέσποσαν ἀποκτήσαντες δύο φρούρια τὸ τῆς Μέργκη καὶ τὸ τῆς Βαγκόκ, τὰ ὁποῖα διετήρησαν, ἕως ὅτου ὁ Μανδαρῖνος Ὀχρὰ-Πετσχαράπσχα τὸ 1689 νικήσας τὸν Κωνσταντῖνον Φαλκόνην κατέπνιξε τὴν γαλλικὴν ἐπιρροήν, ἐπαναφέρων τὴν Ὁλλανδικήν. Μετὰ τὸ 1851 ὅταν διεδέχθη τὸν θρόνον ὁ Χὰν-Φὰ-Μογγού, οἱ Ἄγγλοι καὶ Ἀμερικανοὶ ἦσαν οἱ εὐνοούμενοί του, ἀπεβίωσε δὲ οὗτος τὸ 1852. Ὁ διαδεχθεὶς αὐτὸν ἀδελφός του ἐξηκολούθησε εὐνοῶν τοὺς χριστιανοὺς ἐπισυνάψας ἐμπορικὰς συνθήκας μετ' αὐτῶν. Ὁ νέος οὗτος ἡγεμὼν σπουδάσας ἐπιστήμας καθὼς καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφός του ἠνέῳξαν τὰς πύλας τοῦ Σιὰμ εἰς τὸν πολιτισμόν. Ἡ εὐρύχωρος αὕτη χώρα ἔκτοτε ἔκαμε προόδους μεγάλας εἴς τε τὴν βιομηχανίαν καὶ τὰς τέχνας.

Ὁ γνωστὸς φιλέλλην Ἄγγλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ὁ συγγραφεὺς τῶν συμβάντων ἡμῶν τῶν πρώτων ἐτῶν ἀπὸ τοῦ 1821—1825 ὁ Σὶρ Τζὼν Μπάουριν (Bowring) διατρίψας ἔτη τινὰ ἐν Σιὰμ ἀπεσταλμένος παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, περιγράφων τὸν Βασιλέα τῆς Σιὰμ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγει, ὅτι ὡμίλουν τὴν ἀγγλικὴν ἐντελέστατα, ἀμφότεροι δὲ ἦσαν ἐπιστήμονες κυρίως ἐνασχολούμενοι εἰς τὴν Ἀστρονομίαν καὶ Χημείαν ὄντες διακεκριμένοι ἀστρονόμοι προλέγοντες τὰς ἐκλείψεις τῆς τε Σελήνης καὶ τοῦ Ἡλίου κα ἰεκλεχθέντες παμψηφεὶ τὸ 1855 μέλη τῆς Ἀνατολικῆς ἑταιρίας τοῦ Λονδίνου.

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρία τῆς 16 Ν)βρίου 1891.

Προεδρεία Ν. Γεωργιάδου

Ἡ συνεδρίασις ἄρχεται περὶ τὴν 4 περίπου μ.μ. ὥραν, ἀναγινώσκεται ὁ κατάλογος καὶ εὑρίσκονται παρόντες 105 βουλευταὶ ὁ πρόεδρος διατάττει νὰ ἀφεθῇ ἐλευθέρα ἡ εἴσοδος εἰς τὰ θεωρεῖα, κατόπιν ἀναγινώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως· ὁρίζεται μετὰ ταῦτα ἡ προεξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὰς ἐπαναληπτικὰς ἐκλογὰς τῶν Σπετσῶν καὶ τῆς Φθιώτιδος, κατόπιν δὲ ἀρχίζει μυστικὴ ψηφοφορία διὰ ψηφοδελτίων πρὸς ἐκλογὴν τῶν διαρκῶν ἐπιτροπῶν ὑπὸ ψηφολέκτας τοὺς Ἀντιπροέδρους κκ. Φορέστην καὶ Ἀναγνωστόπουλον Αἱ ἐπιτροπαὶ ἐξελέχθησαν διὰ ψήφων 73 κατὰ 18 τῶν λοιπῶν ἀρνηθέντων ψῆφον, λήγει δὲ ἡ Συνεδρίασις εἰς τὰς 5 παρὰ 10.

Ἡ βουλὴ θὰ συνέλθῃ τὴν Δευτέραν εἰς τὰς 3 μ.μ. κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα θὰ ὑποβληθῇ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1892.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ ΤΟΥ ΣΙΑΜ

Χθὲς τὴν πρωίαν κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἡ ὀθωμανικὴ θαλαμηγὸς «Καλέα», ἐφ' ἧς ἐπέβαινεν ὁ πρίγκιψ Δαμρὸγ τοῦ Σιὰμ καὶ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Σριμδὲτς Φρατικοῦ διάδοχος τοῦ θρόνου τοῦ Σιὰμ δεκαπενταετὴς δὲ τὴν ἡλικίαν.

Πρὸς ὑποδοχὴν αὐτῶν κατῆλθον εἰς Πειραιᾶ ὁ βασιλόπαις Γεώργιος καὶ οἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁρισθέντες ξεναγοὶ τῶν ἐπισήμων ξένων κ. κ. Πουρνάρας ταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ καὶ Κοντόστκυλος λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ.

Δ Βασιλικὴ λέμβος παρέλαβε τοὺς πρίγκιπας μεθ' ὅλης τῆς ἀκολουθίας των καὶ ἀπεβίβασεν αὐτοὺς εἰς τὴν προκυμαίαν τῶν ἀλῶν, ὅπόθεν ἀνῆλθον διὰ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς 12ης εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖ δὲ ἐπιβάντες ἀνακτορικῶν ἁμαξῶν διηυθύνθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα ἔνθα θὰ φιλοξενηθῶσιν ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΤΟΥ ΣΙΑΜ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΤΩ ΜΟΥΣΕΙΩ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Περὶ τὴν 3 καὶ 1)2 ὥραν μ. μ. ὁ πρίγκιψ τοῦ Σιὰμ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου πρίγκιπος Γεωργίου, καὶ ἁπάσης τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀκολουθίας ἐπεσκέφθη τὰ διάφορα ἐν τῇ ὁδῷ Πατησίων Μουσεῖα. Ἀφοῦ πρῶτον περιῆλθον τὰς ἀρχαιολογικὰς αἰθούσας ὅπου οὐδὲ εἷς ἐν τῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ εὑρέθη ἔφορος νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ξένους τὰς ἐν ταῖς αἰθούσαις ἀρχαιότητας κατῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν ὅπου τὸ Μουσεῖον τῆς «Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς» ἑταιρίας, ἔνθα τοὺς ὑψηλοὺς ξένους ὑπεδέχθη ὁ ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου κ. Νικολ. Δελακοβία τῇ ὁδηγίᾳ τοῦ ὁποίου μετ' ἐνδιαφέροντος περισσοῦ διεπυνθάνοντο τὰ ἀφορῶντα τὰ διάφορα ἱερὰ κειμήλια τοῦ ἀγῶνος. Ὁ ἡμέτερος πρίγκιψ κρατήσας τοὺς ὑψηλοὺς ξένους πλέον τοῦ τετάρτου ἐν τῷ Μουσείῳ τούτῳ ὅσον δηλ. δὲν παρέμεινεν εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ Μουσεῖα ὑπερηφάνως ἐδείκνυε τὰς εἰκόνας τοῦ Κανάρη καὶ Μιαούλη, τὰς σημαίας τῶν 4 ναυτικῶν μας νήσων, καὶ τὰ ὁμοιώματα τῶν πλοίων τοῦ ἀγῶνος, μακρὸν λόγον ποιούμενος δι' ἕκαστον τῶν ἀντικειμένων ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι βαθύτατα τὴν ἱστορίαν τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος γινώσκει.

Η ΔΙΕΝΕΞΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

Καίτοι ἐνομίζομεν ὅτι ἐξωμαλύνθη καθ' ὁλοκληρίαν τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀναφυὲν ἐπουσιῶδες ζήτημα τοῦ νεωκόρου, ὅπερ εἶχε λάβει σπουδαιοτέρας παρ' ὅτι ἥρμοζε διαστάσεις, ἰδοὺ καὶ πάλιν διηγέρθη περὶ τὸ τέλος τῆς Συνεδριάσεως νέα διαφωνία ὡς πρὸς τὴν ἐνάσκησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ Β. Ἐπιτρόπου ἐπὶ ὡρισμένων περιστάσεων. Πιστεύομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει θέσει πλέον τέρμα εἰς τὰς τοιαύτας διαφωνίας, αἵτινες διακυβεύουσι τὴν σοβαρότητα τοῦ ὑψίστου τούτου καὶ ἱεροῦ σωματείου τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

ΤΟ ΕΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙΣ ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Σήμερον πρώτην Κυριακὴν τῆς Τεσσαρακοστῆς ὁμιλήσουσιν ἀπ' ἄμβωνος ἐν μὲν τῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως ὁ ἀρχιμανδρίτης καὶ καθηγητὴς Παρθένιος Δημητρόπουλος ἐν δὲ τῷ τῶν ἁγίων Θεοδώρων ὁ ἀρχιμανδρίτης καὶ καθηγητὴς Ἰω. Μαρτῖνος, ἐν τῷ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσης ὁ ἱεροκῆρυξ τοῦ νομοῦ ἡμῶν ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος Μητρόπουλος, ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς Πευκάκια ὁ καθηγητὴς τῆς Ριζαρείου κ. Ἰω. Μεσολωρᾶς, ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Χὶλλ ὁ ἀρχιμανδρίτης καὶ καθηγητὴς Σωφρόνιος Παναγιωτόπουλος ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Διονυσίου ὁ Οἰκονόμος Γ. Πουλάκος, ἐν τῷ τῆς Πόλης τῆς ἀγορᾶς Ἄνθιμος Μανουσόπουλος.

Εἰς Πειραιᾶ δὲ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου τὴν πρωίαν καὶ εἰς 3 μ. μ. ὁ ἀρχιμανδρίτης ὁ ἀρχιμανδρίτης Ἱερώνυμος Βλαχάκης.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΕΝ ΑΡΚΑΔΙΩ.

Σήμερον οἱ ἐνταῦθα καὶ Πειραιεῖ Κρῆτες τελοῦσιν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγ. Εἰρήνης ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν Ἀρκαδίῳ τὴν δ' ἑσπέραν πολιτικὸν μνημόσυνον ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βαρβακείου.

Β. ΔΙΑΡΚΕΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΝ

Χθὲς ἐξεδικάσθησαν ἐν τῷ Β. διαρκεῖ στρατοδικείῳ 2 ὑποθέσεις· κατὰ τὴν πρώτην κατηγορεῖτο ὁ λοχίας τοῦ δευτέρου εὐζωνικοῦ τάγματος Κ. Παπασάβας ἐπὶ ὑπεξαιρέσει στρατιωτικῶν πραγμάτων καὶ λιποταξίᾳ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καταδικασθεὶς διὰ τὴν δευτέραν πρᾶξιν εἰς 2 ἐτῶν φυλάκισιν. Κατὰ τὴν δευτέραν κατηγορεῖτο ὁ στρατιώτης Ι. Καλπαστῆς ἐπὶ ἐλευθερώσει φυλακισμένων ἐξ ἀμελείας λαβοῦσα χώραν ἐνταῦθα τὴν 2 Δεκεμβρίου τοῦ 1890· τὸ δικαστήριον τὸν ἠθώωσεν.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΦΟΝΟΣ

Κατ' ἔκθεσιν τῆς εἰσαγγελίας Ἠλείας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐν Πύργῳ κατὰ τὴν συνοικίαν Πλάκα ἢ Κοκκινόχωμα, φέρει ἐπὶ τὰ δῶμα τῆς 10ης πρὸς τὴν 11ην ἀπρεχούσης εὑρέθη τὸ πτῶμα τοῦ Γεωργ. Ταταράκη φέρον πολλὰς πληγάς· οἱ διαπράξαντες τὸν φόνον κατώρθωσαν νὰ διαφύγωσι τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης, ἤρξαντο δὲ ἐνεργούμεναι δραστηριόταται ἀνακρίσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων.

ΚΛΟΠΗ

Ἐκ τῆς κατὰ τὴν θέσιν Γύφτικα ἀποθήκης τοῦ τελωνείου ἐν ᾗ εἶχεν ἐναποθέσει ὁ κ. Λούης Φιράλδης διάφορα ἐμπορεύματα ἐκλάπησαν δύο σάκκοι καφέ.

ΑΓΑΠΗΤΟΤΕΡΟΣ Ο ΓΑΜΒΡΟΣ

Ἐν Πειραιεῖ χθὲς ἡ σύζυγος τοῦ κ. Κ. Λιουδάκη Ἀργυρὼ βαρυνθεῖσα πλέον τὸν σύζυγόν της, ἀπὸ καιροῦ δὲ διακαιομένη ὑπὸ σφοδροῦ ἔρωτος πρὸς τὸν ἐπ' ἀνεψιᾷ γαμβρόν της ἠκολούθησε αὐτὸν ἐγκαταλείψασα ἔρημον τὴν συζυγικὴν οἰκίαν· μάτην ὁ δυστυχὴς σύζυγος μηδὲν ὑποπτεύων τὴν περιέμενε καὶ τὴν ἐζήτει πανταχοῦ.

ΤΟ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΝ ΡΑΔΕΣΚΗ

Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Σῦρον ἡ ἀπὸ ἡμερῶν τινων ναυλοχοῦσα ἐν Πειραιεῖ αὐστριακὴ Φρεγάτα Ραδέτσκη ὑπὸ κυβερνήτην τὸν ὑποναύαρχον Ἀρνοβ.

ΝΑΥΤΙΚΑ.

Τὴν προσεχῆ δευτέραν εἰσέρχονται εἰς τὴν δεξαμενὴν τοῦ Ναυστάθμου πρὸς καθαρισμὸν τὰ πολεμικά μας «Γεώργιος» καὶ «Κίσσα».

ΤΟ ΛΩΒΟΚΟΜΕΙΟΝ

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς Νομάρχας τοῦ Κράτους διετάχθη ἡ συλλογὴ ἐράνων πρὸς συμπλήρωσιν τῶν παραρτημάτων τοῦ λωβοκομείου καὶ ἡ ἀναγραφὴ τῶν καταλλήλων πιστώσεων ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν δήμων πρὸς συντήρησιν τοῦ καταστήματος.

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Συνελήφθη ὑπὸ τοῦ κλητῆρος Ἰω. Λαγίου ἡ Μαριγὼ σύζυγος τοῦ Ἀν. Σαμάλη ἐφ' ἧς κατεσχέθησαν περὶ τὰς 5 ὀκάδας καφέ.

* * *

Χθὲς ἐκοινοποιήθησαν οἱ διάφοροι προβιβασμοὶ τῶν Κελευστῶν, ὑποκελευστῶν καὶ διώπων.

* * *

Προχθὲς τὴν πρωίαν πλησίον τῶν Μεγάρων ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Φανερωμένης πτῶμα ἀνθρώπου ἐντελῶς παραμορφωμένον.

* * *

Προσεχῶς καταφθάνουσι μεγάλαι ποσότητες σιτηρῶν παραγγελθεῖσαι πρὸ καιροῦ ἐν Ἀμερικῇ. Μετά τινας ἡμέρας καταφθάνει ἐξ Ἀγγλίας τὸ νέον ἀτμόπλοιον τῆς Πανελληνίου ἑταιρίας ἐπωνομασθὲν «Ἀθῆναι» 2550 τόννων μετὰ δύο δὲ μῆνας καὶ τὰ ἕτερα δύο νέα ἀτμόπλοια τῆς ἑταιρίας «Σπάρτη» καὶ «Βυζάντιον».

* * *

Χθὲς κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἀνθράκευσιν τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλοιον Γεώργιος Κούτσης καὶ δύο γερμανικὰ τὸ μὲν ἐκ Κων)πόλεως τὸ δ' ἕτερον ἐκ Ρωσσίας.

* * *

Σήμερον ἐκδίδεται μετὰ μεσημβρίαν ἡ Σατυρικὴ Ἐφημερὶς «Γάτος».

* * *

Σήμερον ἐπίσης ἐκδοθήσεται τὸ γον παράρτημα τῶν ἐργοχείρων τοῦ Περιοδικοῦ Παρισινοὶ Συρμοί, πλῆρες κεντημάτων καὶ συμπλεγμάτων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΓΙΕΡΣ

Ἡ ἐν Παρισίοις ἐπίσκεψις τοῦ Γίερς ἐγένετο μεθ' ἡσυχίας πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησιν τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ἡ χθεσινὴ πρωία ἀφιερώθη ὑπὸ τοῦ Ρωσσου πρωθυπουργοῦ εἰς ὑποδοχὴν ρώσσων τινῶν διπλωματῶν καὶ ἑτέρων ὑψηλῶν προσώπων. Προγευματίσας μετὰ τοῦ υἱοῦ του κατοικοῦντος ἐν τῇ ὁδῷ Μαρμπεὺφ ὁ κ. Γίερς ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ρωσσικὴν πρεσβείαν ἔνθα κατὰ τὴν 3ην μ. μ. ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Ριβῶ. Μετ' ὀλίγα δὲ λεπτὰ ὡς ἐκ συνθήματος ἀφίχθη καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Φρεσυνὲ καὶ οὕτως ὁ ρῶσσος ὑπουργὸς ἔμεινε μετ' αὐτῶν συνδιαλεγόμενος ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Τὸ ἑσπέρας ὁ κ. Γίερς ἐφιλοξενήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ριβῶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ κυρία Ριβῶ εἶχεν ἐν τῷ δείπνῳ δεξιόθεν μὲν τὸν κ. Γίερς, ἀριστερόθεν δὲ τὸν βαρῶνον Μορενχάϊμ, ἐνῷ ὁ κ. Ριβῶ εἶχε δεξιόθεν μὲν τὸν κ. Φρεσινέ, ἀριστερόθεν δὲ τὸν κ. Λαβουλαὺ. Ὁ κ. Φρεσυνὲ καὶ ὁ κ. Ριβῶ ἔφερον τὰ παράσημα τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ ἁγ. Ἀλεξάνδρου Νεύσκη.

Σήμερον δὲ πρὸς ἀνταπόδοσιν ὁ ρῶσσος ὑπουργὸς προσεκάλεσε τὸν κ. Φρεσινὲ καὶ κ. Ριβῶ καὶ ἑτέρους 15 ξένους εἰς πρόγευμα.

Κατὰ τὴν νύκτα δὲ ταύτην, ὡς ἦν προαποφασισμένον, ἐγκαταλείπει τοὺς Παρισίους μεταβαίνων διὰ Βερολίνου εἰς Ρωσσίαν.

Ὡς φυσικῶς ἦτο, ἀπὸ τῆς εἰς Παρισίους ἀφίξεως αὐτοῦ τὸ κοινὸν ἦν περίεργον νὰ μάθῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεώς του. Ἡ διδομένη ἐξήγησις ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐκ φιλοφροσύνης καὶ δὲν ἠδύνατο ν' ἀναβληθῇ μετὰ τὴν συνέντευξιν, ἣν ἔσχεν ὁ Ρῶσσος ὑπουργὸς μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἶνε ὅλως ἀνεπαρκές. Τοὐναντίον πολλὰ πρόσωπα δὲν παραδέχονται, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τοῦ συμμάχου των δὲν ἔχει τι σπουδαιότερον νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν πρόεδρον κ. Καρνῶ καὶ τὸν κ. Φρεσινὲ καὶ κ. Ριβῶ, παρ' ὅτι ὡμίλησεν εἰς τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον καὶ Μαρμήσιον Ρουδίνην.

Ἡ ἐφημερὶς «Ἐκλαὶρ» ἀναλαμβάνει νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν τοῦ κοινοῦ ἐπεξηγοῦσα τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεως. Μετὰ θράσους οὕτως εἰπεῖν ἐπιβεβαιοῖ, ὅτι ὁ Κ. Γίερς εἶχε τὴν μᾶλλον σπουδαιοτέραν ἀποστολήν, διότι αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς Γαλλορωσσικῆς συνθήκης, ἥτις μέχρι τοῦδε μόνον ἦτο προφορική. Ἡ ἐξήγησις τῆς ἐφημερίδος ταύτης δὲν εἶνε μᾶλλον ἐκπληκτικὴ καὶ παράδοξος τῶν ἐν Κρονστάνδῃ ὑποδοχῶν ὁπόταν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἔπεμψε τὸν στόλον αὐτῆς εἰς τὴν Ρωσσίαν ὅπως ἐμπράκτως διατρανώσῃ τὰ καλὰ αἰσθήματα τὰ πρὸ πολλοῦ ἤδη ὑπάρχοντα μεταξὺ τοῦ Ρωσσικοῦ καὶ Γαλλικοῦ ἔθνους καὶ τῶν Κυβερνήσεων ἀμφοτέρων. Ἡ δὲ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐπωφεληθεῖσα τῆς ἐν Φρενδισβοὺρ διαμονῆς τοῦ Τσάρου ἔπεμψεν ἐκεῖ μυστικὸν ἀπεσταλμένον. Ἐν τῷ ἐκεῖ δὲ ἀνακτόρῳ τοῦ Φρενδεσβοὺργ ἐσυμφωνήθησαν τὰ κύρια θέματα τοῦ πρωτοκόλλου τῆς συνθήκης μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ρωσίας. Τοῦτο λοιπὸν τὸ πρωτόκολλον, ὅπερ δι' ἀνταποκρίσεων συνεζητήθη καὶ ἀπεδοκιμάσθη ἔρχεται ὁ Γίερς εἰς Παρισίους, ὅπως συμπληρώσῃ καὶ ὑπογράψῃ. Τὸ ἔγγραφον δὲ τοῦτο χάριν τοῦ ὁποίου ἦλθεν ὁ Γίερς ἔχει τὸ προτέρημα ὅτι δὲν χρήζει τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ κοινοβουλίου.

Μεθ' ὅλην ὅμως τὴν δυσπιστίαν εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφημερίδος εἶνε λίαν βέβαιον, ὅτι ὁ Κύριος Γίερς δὲν ἐκλείσθη συνομιλῶν μετὰ τοῦ Φρεσυνὲ καὶ Ριβῶ ἐπὶ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν χάριν παιδιᾶς. Εἶνε δὲ λίαν βέβαιον ὅτι ἡ συνδιάλεξις αὐτῶν ἐστράφη περὶ τῶν Αἰγυπτιακῶν καὶ Βουλγαρικῶν πραγμάτων καθὼς καὶ περὶ τῶν Γερμανικῶν καὶ Ρωσσογαλλικῶν.

ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ὁ ποινικὸς κῶδηξ, ἐπικυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ Μικτοῦ Ἐφετείου, ἐξεδόθη ἐπισήμως. Παρέχει δὲ οὗτος εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιτηρεῖν τὰ ξενοδοχεῖα, τὰς λέσχας, τὰ οἰνοπωλεῖα καὶ ἄλλα δημόσια καταστήματα καὶ ἀναθέτει αὐτῇ, ἵνα μετὰ τὰς δεούσας ἀνακρίσεις, κλείῃ πᾶν μέρος ἐν ᾧ γίνεται χαρτοπαίγνιον.

Ὁ κ. Σκότ, ἐπιθεωρητὴς τῶν ἐγχωρίων Δικαστηρίων ἀναχωρεῖ προσεχῶς διὰ περιοδείαν πρὸς ἐπιθεώρησιν ἀνὰ τὴν Ἄνω Αἴγυπτον. Θὰ ἐπισκεφθῇ τὰ Δικαστήρια, ἰδίως δὲ τὰ νέα τοιαῦτα ἐντόπια. Ἵνα ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὰ τὰς δεούσας ἀναμορφώσεις. Ὁ κ. Σκὸτ μέλλει νὰ ἱδρύσῃ δύο ἐπίσης νέα ἐγχώρια Δικαστήρια, εἰς τὴν Κάτω Αἴγυπτον, οὕτω δὲ ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς αὐτῶν ἔσται 25.

ΣΕΡΒΙΑ

Ἡ παραίτησις τοῦ βασιλέως Μιλάνου ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ ἀξιώματος καὶ ὅλων τῶν συνταγματικῶν προνομίων του ἐν Σερβίᾳ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Σκουπτσίναν πρὸς ἐπικύρωσιν κατὰ Ἰανουάριον. Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Σερβικὴ Κυβέρνησις κατέστησεν ἑαυτὴν ὑπεύθυνον διὰ τὸ δάνειον τῶν 2,000,000 φρ. ὅπερ ὁ πρώην βασιλεὺς συνῆψε μετὰ ρωσσικῆς τινος τραπέζης.

Ἀλλ' ἡ παραίτησις τοῦ βασιλέως Μιλάνου ἀφίνει τὸν νεαρὸν βασιλέα Ἀλέξανδρον, ὅστις ἄγει νῦν ἡλικίαν μόνον 15 ἐτῶν, ἄνευ ἐπιδόξου τινὸς κληρονόμου. Ἡ κατάστασις δὲ αὕτη εἶνε δυσάρεστος οὐ μόνον εἰς τὴν Σερβίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Αὐστροουγγαρίαν, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅτι τὸν σερβικὸν θρόνον φανερῶς ἐποφθαλμιᾷ ὁ πρίγκιψ Νικόλαος τοῦ Μοντενέγρου καὶ ὁ γαμβρὸς αὐτοῦ Πέτρος Καραγεωργιέβιτς. Ἀτυχῶς δὲ ὁ στενότατος συγγενὴς τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου εἶνε ἄνθρωπος μὴ ἀπολαύων οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης δημοτικότητος ἐν Σερβίᾳ, ὁ στρατηγὸς Κωνσταντίνοβιτς, υἱὸς τῆς ἀδελφῆς τοῦ Μιλάνου. Οὗτος κατὰ τὴν βασιλείαν του, οὐδεμίαν προσοχὴν ἔδωκεν εἰς τὸν ἀνεψιόν του, καὶ ὁ στρατηγὸς Κωνσταντίνοβιτς, ἀτυχῶς δι' αὐτόν, οὐδεμίαν καλὴν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς γνωρίζοντας αὐτὸν προσωπικῶς. Εἶνε ἐν τούτοις ὁ μόνος ἐπίδοξος κληρονόμος τοῦ σερβικοῦ θρόνου, οὐδὲν δὲ ἀπεδείχθη μέχρι τοῦδε κατ' αὐτοῦ τὸ δυνάμενον νὰ τὸν ἀποκλείσῃ τῆς διαδοχῆς, ἂν θεωρηθῇ καλὸν ὅτι ἡ Σερβία δέον νὰ κυβερνηθῇ ὑπὸ κληρονομικῆς μοναρχίας. Τὸ μόνον θεραπευτικὸν φάρμακον τῆς καταστάσεως ταύτης θὰ ἦτο, ἡ Σερβικὴ ἀντιβασιλεία νὰ διορίσῃ νομίμως διάδοχον τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, αἴρουσα οὕτως πᾶν αἴτιον ὥστε οἱ πολιτικοὶ ἐχθροὶ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου νὰ συνωμοτήσωσι κατ' αὐτοῦ.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐπυροβόλησε τρὶς κατὰ τοῦ πράκτορος τοῦ Σταμπουλώφ Κοστώφ, ἀνεκαλύφθη ὅτι εἶνε εἷς Λάζαρος Ὀσμάνωφ. Καὶ συνελήφθη μὲν ἀλλὰ κατώρθωσε ν' ἀποδράσῃ.

Ο ΛΙΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Ἡ Κυβέρνησις ἐκπονεῖ νῦν σχέδιον καθ' ὃ θέλει σχηματισθῇ κομητάτον, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Τσάρεβιτς καὶ εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ὑπαχθῶσιν ὅλαι αἱ ἑταιρίαι αἵτινες ἀνέλαβον τὴν διανομὴν βοηθημάτων εἰς τὰ ἐκ τοῦ λιμοῦ θύματα. Αἱ διάφοροι αὗται ἑταιρίαι, οἷαι ἡ Ἁρμοδία Ὑπουργικὴ Διαχείρησις, ἡ ἑταιρία τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ἄλλα δημόσια καθιδρύματα, ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνεργοῦσιν ἀνεξαρτήτως ἀλλήλων, πιστεύεται δὲ ὅτι εἰς τὸ ἀποτελεσματικὸν τῶν προσπαθειῶν των μεγάλως θέλει συντελέσει καὶ ἡ ἵδρυσις τοῦ σχεδιαζομένου νῦν Γενικοῦ Κομητάτου.

Πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πωλητῶν ὧν τὰ σιτηρά, προωρισμένα δι' ἄλλας χώρας, ἐκρατήθησαν εἰς τὰ σύνορα καὶ εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τοῦ Κράτους, συνεπείᾳ τοῦ τελευταίου διατάγματος, δι' οὗ ἀπαγορεύεται πᾶσα ἐξαγωγὴ σιτηρῶν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἵνα διευκολυνθῇ ἡ ἐκ νέου μετακόμισις αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἠλάττωσε κατὰ 52 0)0 τὰ σιδηροδρομικὰ τέλη διὰ προελεύσεις ἐξ ὡρισμένων μόνον μερῶν καὶ μεθορίων πόλεων.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΒΙΣΜΑΡΚ

Κατὰ τὰς Ἀμβουργείους εἰδήσεις ὁ πρίγκιψ Βίσμαρκ χαίρει ἄκραν ὑγείαν ὀφείλει ὅμως νὰ προσέχῃ μὴ κρυολογήσῃ. Κατὰ τὰς παραγγελίας δὲ τῶν ἰατρῶν του, δὲν θέλει μετάσχει τῶν συζητήσεων τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως τῷ φανῇ τοσοῦτον σπουδαῖον, ὥστε νὰ παραβῇ τὰς τῶν ἰατρῶν του συμβουλάς. Δὲν εἶνε ἀκριβὲς τὸ διαδοθὲν ὅτι ἐξησφάλισεν ἤδη τὴν θέσιν του ἐν τῇ δεξιᾷ πτέρυγι τοῦ συμβουλίου. Ὁ πραγματικὸς ὅμως λόγος δι' ὃν ὁ πρίγκιψ δὲν θὰ ἔλθῃ εἰς Βερολῖνον εἶναι διότι θέλει νὰ διαμένῃ πλησίον τῆς πριγκιπίσσης Βίσμαρκ, ἡ ὑγεία διατελεῖ λίαν ἐπισφαλής.

Λέγουσιν ὅτι νεωστὶ εἶπεν· «Καθ' ὅλον τὸν βίον μου ἔμεινον ἄνευ τοῦ συζύγου μου, ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ ἔχω αὐτὸν πλησίον μου κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου».

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡ ἐκκλησία

(Συνέχεια)

Ἀλλ' ὅ,τι Ἐρρῖκος ὁ Β'. ἠρνήθη τῷ Θωμᾷ Beckett, ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, ὅστις, ὡς γινώσκετε, ἐπὶ τοσοῦτον ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν ὥστε ἔστερξε νὰ ἀναγνωρίσῃ, ὅτι ἔφερε καὶ αὐτὸ τὸ στέμμα αὐτοῦ ὡς «τιμάριον» τοῦ πάπα.

Καὶ μετὰ τὸν περίφημον νόμον τοῦ Proemunire τὸν ψηφισθέντα ἐπὶ τῆς βασιλείας Ριχάρδου Β'., ὁ ὁποῖος οὐδέποτε κατηργήθη, καὶ οὕτινος θέλω λάβει ἀφορμὴν νὰ μνημονεύσω αὖθις, τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα διαφόρων συμβιβασμῶν ἐπιτελεσθέντων μεταξὺ διαφόρων βασιλέων καὶ παπῶν συνοψίζονται ὡς ἑξῆς. Ὅτι ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς ἐν ζητήμασιν ἀφορῶσιν εἰς τὴν πίστιν καὶ μέχρι τινὸς εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν πειθαρχίαν, ἡ ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας ἦτο ὑποτελὴς εἰς τὴν Ρώμην, ἀφ' ἑτέρου ἐν ζητήμασιν ἀφορῶσιν εἰς τὴν τῶν ἐπισκόπων ἐκλογὴν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν κοσμικῶν κτημάτων ἀνεγνωρίζετο ἡ τοῦ βασιλέως ὑπεροχή.

Οὕτω δὲ γίνεται κατάδηλον, ὅτι ἡ ἐθνικὴ ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας οὐδέποτε ὑπετάχθη ἐντελῶς εἰς τὰς ἀγερώχους τῆς παπικῆς ἐπισκοπῆς ἀξιώσεις.

Τὸ πρῶτον ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μεταρρυθμίσεων βῆμα ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἐρρίκου Η'. δὲν ἐγένετο διὰ λόγους δογματικούς. Ἡ κατάργησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐνώπιον τοῦ πάπα ἐφέσεως τῶν ἀγγλικῶν δικαστηρίων, ἦτο ὁ σκοπὸς ὁ ὁποῖος προὐκάλεσε τὴν ἀπὸ μέρους τοῦ βασιλέως ἀντίστασιν· διὰ δὲ τοῦ 20 Κεφ. τοῦ 25ου νόμου τοῦ Ἐρρίκου Η' ἀνεγνωρίζετο ἡ δικαιοδοσία τοῦ στέμματος καὶ τῶν βασιλικῶν δικαστηρίων ὡς ἐν ἐντελεῖ ἀνεξαρτησίᾳ ἀπὸ πάσης ξένης ἐξουσίας. Αἱ λέξεις τῆς καλουμένης bidding prayer (εἰσέτι ἐν χρήσει ἐν ταῖς μητροπό- καὶ ἔν τισιν ἐκκλησίαις πρὸ τῆς ἐκφωνήσεως τοῦ λόγου) ἐναργῶς ὑποδεικνύουσι τὸν τοῦ συντάγματος σκοπὸν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἔχει δὲ ἡ προσευχὴ αὕτη ὡς ἑξῆς. «Θέλετε προσεύχεσθαι ὑπὲρ πάντων τῶν χριστιανῶν βασιλέων κλπ. καὶ ἰδίως ὑπὲρ τῆς βασιλίσσης ἡμῶν Βικτωρίας, ὑπερασπιστρίας τῆς πίστεως, καὶ «ὑπερτάτης κυριάρχου ἐν παντὶ ἐκκλησιαστικῷ καὶ πολιτικῷ ζητήματι ἐντὸς τῶν κτήσεων αὐτῆς τούτων», Διὰ τοῦτο δὲ ὁ ἡγεμὼν ὀνομάζεται« ὑπέρτατος τῆς ἐκκλησίας ἀρχηγός».

Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἐλισάβετ καὶ τῶν Στουάρτων ἦτο νὰ καταστήσωσι τὴν ἐκκλησίαν, ἧς ἦσαν μέλη, τὸ μόνον καὶ ἀποκλειστικὸν θρήσκευμα τῆς χώρας. Ὅθεν ἡ ἀπὸ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν ἀπουσία τινὸς καὶ ἡ ἀπείθεια αὐτοῦ πρὸς τὰς ἐκείνων διατάξεις ἐγένετο ὑπὸ μὲν τῆς ἐκκλησιαστικῆς συνελεύσεως, περὶ ἧς παρακατιὼν θέλω πραγματευθῇ, τὸ ἀντικείμενον πνευματικῶν ἐπιπλήξεων, ὑπὸ δὲ τοῦ κοινοβουλίου, ποινικῆς καταδιώξεως ἢ καὶ «θανάτου». Ἡ περὶ τῆς ἐκκλησίας θεωρία μέχρις αὐτῆς τῆς βασιλείας Γεωργίου τοῦ Δ'. ἦτο κατὰ τὸ σύνταγμα, ὅτι αὕτη ἦτο ἐκκλησιαστικόν τι σωματεῖον συνυπάρχον μετὰ τοῦ κράτους, παντὸς ἄγγλου ὑπηκόου ὄντος ὡσαύτως ὀπαδοῦ τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας, ταύτης δὲ οὔσης σωματείου ἀπολύτως «ἐθνικοῦ». Δύο μεγάλαι θρησκευτικαὶ αἱρέσεις διεξήγαγον ἀδιάλειπτον καὶ ἐπὶ τέλους ἐπιτυχῆ ἀγῶνα κατὰ τῆς θεωρίας ταύτης δηλ. ἡ τῶν Πουριτανῶν καὶ ἡ τῶν Καθολικῶν. Οἱ πρῶτοι τούτων προσέδραμον εἰς τὰ ὅπλα καὶ ὁ θρίαμβος αὐτῶν ἐν τῇ κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Laud καὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ πάλῃ ἐπὶ δώδεκα ἔτη κατετάραξε τήν τε ἐκκλησίαν καὶ τὸν βασιλικὸν αὐτῆς ἀρχηγόν. Κατὰ τὴν ἀνάβασιν Καρόλου Β'. εἰς τὸν θρόνον ἡ τῶν Πουριτανῶν αἵρεσις ἀνεζωογονήθη, καὶ μόλις κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἄνοδον τοῦ Γουλιέλμου Γ'. ἐψηφίσθη «ὁ περὶ ἀνεξιθρησκείας νόμος», δι' οὗ ἐπετράπη τοῖς διαμαρτυρουμένοις νὰ συνέρχωνται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν τελετῶν κατ' ἄλλους τύπους ἀντὶ τῶν ἐν τῇ τότε Λειτουργίᾳ ὑπαρχόντων, καὶ ἐν ἄλλοις τόποις ἢ ἐν τοῖς ναοῖς τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας. Πλέον ἢ εἷς καὶ ἥμισυς αἰὼν παρῆλθεν πρὶν ἡ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς μὴ συμμορφουμένους πρὸς τὴν διὰ νόμου ἐγκαθιδρυθεῖσαν θρησκείαν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸ κοινοβούλιον, καὶ νὰ λαμβάνωσι δημοτικὰ ἀξιώματα. Πᾶς ὅστις ἐξελέγετο εἰς ἑκάτερον τῶν ἀξιωμάτων τούτων ὤφειλε νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων κατὰ τοὺς τύπους καὶ τὸ δόγμα τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας, εἰς ἀπόδειξιν τῆς ὀρθοδοξίας αὐτοῦ. Μόλις δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1828 ὁ νόμος ὁ ἀπαιτῶν τὸ γνώρισμα τοῦτο κατηργήθη. Οὕτως ἐπερατώθη ὁ ἀγών, ὅστις εἶχε συναφθῇ πρὸς τὴν πρώτην τῶν θρησκευτικῶν αἱρέσεων, ὧν ἐμνημόνευσα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο, ὅτι δὲν ὑπῆρχε πλέον καθίδρυμα ἀποκλειστικῶς τῆς «Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας», ἀλλ' ἄλλο κατ' ἀνάγκην «Διαμαρτυρόμενον». Τὸ ἑπόμενον ἔτος συνέβη ἡ τελικὴ ἐπιτυχία τοῦ καθολικοῦ κόμματος. Ὅπως οἱ διαμαρτυρόμενοι, εἶχε καὶ τοῦτο ἀποκτήσει διαφόρους δόσεις ἐλευθερίας. Ἡ ἀντίστασις κατὰ τῆς εἰς αὐτὸ χορηγήσεως ὅλων τῶν τοῦ πολίτου δικαιωμάτων ἐστηρίζετο εἰς πολιτικοὺς μᾶλλον ἢ εἰς θεολογικοὺς λόγους· καὶ ὑπέστη τοῦτο ἐπὶ μακρὰ ἔτη τοὺς σκληροτάτους περιορισμούς, ἐπινοηθέντας ὅπως ἐμποδισθῇ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποκτήσῃ πλοῦτον καὶ ἐπιρροήν, πρὶν ἢ κατανοηθῇ, ὅτι ἠδύνατό τις νὰ εἶνε καθολικὸς καὶ ταὐτοχρόνως τίμιος καὶ φιλόνομος ὑπήκοος. Ὁ περὶ «ἀνακουφίσεως τῶν καθολικῶν νόμος,» ὁ ψηφισθεὶς κατὰ τὸ 1830, ἐχορήγησε τοῖς καθολικοῖς τὰ αὐτὰ δικαιώματα, οἵων ἀπέλαυον καὶ οἱ διαμαρτυρόμενοι· καὶ οὐδὲν νῦν ὑπάρχει ἀξίωμα, ἀφ' οὗ δύνανται οἱ καθολικοὶ ν' ἀποκλεισθῶσιν, ἐξαιρουμένου τοῦ ἀξιώματος τοῦ Ἀντιβασιλέως, τοῦ λόρδου καγκελλαρίου τῆς Ἀγγλίας κ. τῆς Ἰρλανδίας, καὶ τοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τῇ γενικῇ συνελεύσει τῆς ἐκκλησίας τῆς Σκωτίας· ἀποκλείονται ἐπίσης οὗτοι παντὸς ἀξιώματος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Σκωτίας, ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δικαστηρίοις, ἐν τοῖς πανεπιστημίοις, λυκείοις, καὶ δημοτικοῖς σχολείοις τοῦ βασιλείου.

Μέχρι τοῦ 1858 οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ἰουδαϊκὴν θρησκείαν ὑπήκοοι Ἄγγλοι ἀπεκλείοντο τῶν κοινοβουλευτικῶν δικαιωμάτων καὶ τιμῶν, οὐχὶ κατὰ τὴν ῥητὴν τῆς νομοθεσίας διάταξιν, ἀλλὰ διότι δὲν ἠδύναντο νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον, ὃν πάντα τὰ μέλη τοῦ κοινοβουλίου ὤφειλον νὰ δώσωσι διότι οὗτος περιελάμβανε τότε τὴν φράσιν «ἐπὶ τῆς ἀληθινῆς πίστεως τοῦ χριστιανοῦ.»

Κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ὅρκου ἡ φράσις αὕτη εἶχεν ἐπινοηθῆ ὅπως ἐμποδίζωνται οἱ Ἰησουῖται ὀπαδοὶ τοῦ διεκδικοῦντος τὸν θρόνον ἀπὸ τοῦ νὰ δίδωσι ὅρκον πρὸς τὸν βασιλεύοντα μετὰ νοερᾶς τινὸς ἐπιφυλάξεως, ἐμμέσως ὅμως εἶχε τὸ ἀποτέλεσμα, τὸ ὁποῖον περιέγραψα. Οἱ Ἰουδαῖοι ἠδύναντο νὰ διορισθῶσι δικασταί· προσεκαλοῦντο νὰ ἐφαρμόζωσι τοὺς νόμους, εἰς ὧν τὴν κατάρτισιν οὐδὲν εἶχον λάβει μέρος· ὤφειλον νὰ καταβάλλωσι φόρους ἀλλ' οὐδεμίαν νὰ δώσωσι γνώμην περὶ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἠδύναντο νὰ δώσωσι τὴν ψῆφον αὐτῶν εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ ἔτι πλέον ἠδύναντο νὰ ἐκλέγωνται, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ καταλάβωσι τὰς ἐν τῷ κοινοβουλίῳ θέσεις αὐτῶν. Ἠδύναντο νὰ γράφωσι ἐπὶ τῶν ἐπισκεπτηρίων αὐτῶν τὸν τίτλον αὐτῶν ὡς μελῶν τοῦ κοινοβουλίου, ἀλλ' αἱ θύραι τούτου διετέλουν στερεῶς κεκλεισμέναι εἰς αὐτούς. Ἐπὶ τέλους ὅμως μετὰ μεγάλην ἀντίστασιν ἀπὸ μέρους τῆς βουλῆς τῶν λόρδων, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ὅρκος ἐτροποποιήθη οὕτως, ὥστε νὰ γίνωνται δεκτοὶ καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἰς πάντα τὰ νομοθετικὰ ἀξιώματα· καὶ νῦν οὐδόλως ἀποτελεῖ τὸ θρησκευτικὸν δόγμα ὅρον ἀπαραίτητον ὅπως εἰσέλθῃ τις ὡς μέλος εἰς τὸ κοινοβούλιον. Εἰσέτι ὅμως οἱ Ἰουδαῖοι δὲν δύνανται νὰ καταλάβωσιν οἱονδήποτε τῶν ἄνωθι μνησθέντων ὑψηλῶν τοῦ κράτους ἀξιωμάτων, ἐξ ὧν ἀποκλείονται καὶ οἱ καθολικοί, οὐδὲ δύνανται νὰ χορηγήσωσι προσοδοφόρον τινὰ ἐκκλησιαστικὴν θέσιν, ὡς θὰ εἶχον ἄλλως τὸ δικαίωμα νὰ πράξωσιν ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτῶν.

ἀκολουθεῖ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

Ὁ Σάχης τῆς Περσίας φέρει τὴν πολυτιμοτέραν τιάραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Αὕτη συγκροτεῖται ἐκ μιᾶς ἀναριθμήτου πλήθους ἀδαμάντων μπριλαντίων καὶ ἄλλων τιμαλφῶν λίθων. Ὁ κύριος Μάνδεσον γερουσιαστὴς τῆς Ἀμερικῆς ἔχει πῖλον δωρηθέντα εἰς αὐτὸν ἀξίας τεσσάρων χιλιάδων λιρῶν. Εἶνε λευκὸς ἔχων βάρος εἴκοσιν οὐγγιῶν, εἶνε δὲ κατεσκευασμένος ἐκ χρεωγράφων καὶ τραπεζικῶν γραμματίων, τὰ ὁποῖα οὐδόλως διακρίνονται ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ πίλου, κρυπτόμενα ὑπὸ τὸ χνοῦδιον αὐτοῦ. Ὁ πρέσβυς τῆς Κίνας εἰς Οὐάσιγκτων φέρει πῖλον, ἐφ' οὗ εἶνε κεκολλημένον ἓν τῶν λαμπροτέρων ὀπαλίνων τοῦ κόσμου, μεγέθους ὠοῦ περιστερᾶς περιστοιχούμενον δὲ ἐκ μεγάλων ἀδαμάντων καὶ μπριλαντίων.

* *

Ὁ κύριος Φάργουελ, γερουσιαστὴς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διατείνεται, ὅτι δύναται νὰ παραγάγῃ τεχνικὴν βροχὴν κατέπεισε δὲ ἀρκούντως τὴν κυβέρνησιν ν' ἀγοράσῃ ἀντὶ δύο χιλιάδων δολαρίων ἀγρὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου δύναται νὰ προκαλῇ τεχνικῶς διὰ τῆς ἐκρήξεως βροχήν. Ὁ γερουσιαστὴς Φάργουελ εἶνε ὁ συγγραφεὺς μιᾶς θεωρίας πραγματευομένης περὶ τῶν μεγάλων βροχῶν τὰς παρακολουθησάσας τὰς μεγάλας μάχας τοῦ αἰῶνος τούτου.

* *

Πόσα δαπανᾷ ἡ Εὐρώπη διὰ τοὺς ἐν εἰρήνῃ στρατούς της.

Αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ὡς ἐμφαίνονται εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τοῦ 1892 εἶνε αἱ ἑξῆς :

Γερμανία ἔχουσα πληθυσμὸν 49 1)2 ἑκατομ. δαπανᾷ 504,375,000.

Αὐστροουγγαρία πληθ. 41 ἑκατ.)	309,750,000
Ἰταλία (πλ. 31 ἑκατ.)	267,500,000
Ρωσσία (πλ. 110 ἑκατ.)	808,500,000
Γαλλία (πλ. 39 ἑκατ.)	700,500,000
Ἀγγλία (πλ. 38 1)2 ἑκ.)	392,500,000
Ἱσπανία (πλ. 17 1)2 ἑκ.)	160,750,000
Πορτογαλία(πλ. 5 ἑκ.)	28,500,000
Ὁλλανδία(πλ. 4 1)2 ἑκ.)	43,750,000
Βέλγιον (πλ. 6 ἑκ.)	46,562,500
Ἐλβετία(πλ. 3 ἑκ.)	25,000,000
Δανία (πλ. 2 1)2 ἑκ.)	25,000,000
Σουηδία (πλ. 7 ἑκ.)	55,000,005
Κωμουεία(πλ. 5 1)2 ἑκ.)	40,000,000
Βουλγαρία (πλ. 3 ἑκ.)	22,000,000
Ἑλλὰς (πλ. 2 1)5 ἑκ.)	18,000,000
Σερβία (πλ. 2 1)6 ἑκ.)	16,000,000

* *

Πλουσιωτέρα γυνὴ εἰς τὸν κόσμον θεωρεῖται ἡ Δόνα Ἰσιδώρα Κονζίνο, ἥτις καὶ ἐπικαλεῖται ὁ Μόντε Κρίστος. Εἶνε γέννημα καὶ κάτοικος τοῦ Χιλῆ. Τὸ εἰσόδημα αὐτῆς ἐκ τῶν λιθανθράκων μόνον ἀνέρχεται εἰς τέσσαρας χιλιάδας λίρας τὴν ἑβδομάδα, Εἶνε κυρία ἑκατομυρίων πλέθρων γῆς καὶ ἑκατομμυρίων δολαρίων τοῖς μετρητοῖς. Εἶνε κυρίας ὠρυχείων χαλκοῦ καὶ ἀργύρου, ἔχει ἀπειρίαν οἴκων εἰς τὸ Σαντιάγγο καὶ Βαλπαρέζο. Ἔχει ἐργοστάσια βιομηχανικὰ διαφόρων κλάδων ἔχει στόλον ἀτμοπλοίων, εἶνε κύριος ἑνὸς σιδηροδρόμου, τὰ ὁποῖα ὅλα ὁμοῦ φέρουσιν ἀνυπολόγιστον εἰσόδημα, ὅπερ δὲ παραδοξότερον, εἶνε ἡ ἰδιοκτήτρια ὅλων τῶν οἴκων τῆς πόλεως Λόττα ἧς οἱ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς ἑπτὰ χιλιάδας, τῆς πόλεως Κορονὲλ τῆς ὁποίας τὰ 9 δέκατα τῶν οἴκων πόλεως ἐχούσης 8,000 κατοίκους. Τὰ ἡμερομίσθια τὰ ὁποῖα πληρόνει κατ' ἔτος εἰς αὐτὰς μόνον τὰς δύο πόλεις ἀνέρχονται εἰς τριακοσίας χιλ. λίρας. Ἡ χήρα αὕτη κατοικεῖ τὸν περισσότερον χρόνον εἰς τὴν Λόττα διεξάγουσα τὰς ὑποθέσεις της. Ὁλόκληρον τὸ Χιλῆ ἐφοδιάζεται μὲ τοὺς οἴνους της. Ἡ κυρία αὕτη εἶνε 45 ἐτῶν ἡλικίας ἀποφασισμένη ποτὲ πλέον νὰ μὴν ὑπανδρευθῇ. Μετ' αὐτὴν θεωρεῖται πλουσιωτέρα γυνὴ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.

* *

Ἡ μεγαλειτέρα ὀρχήστρα καὶ συναυλία τῆς Εὐρώπης εἶνε ἐκείνη τοῦ κρυσταλλίνου παλατίου τοῦ Λονδίνου. Τῷ 1888 ὁ χορὸς συνεκροτεῖτο ἐκ τριῶν χιλιάδων φωνῶν καὶ πεντακοσίων ὀργάνων. Ἑτέρα παράδοξος ὀρχήστρα εἶνε ἡ δοθεῖσα ἐν μιᾷ φυλακῇ τῆς Πανσιλβανίας τῆς Ἀμερικῆς. Συνεκροτεῖτο ἐκ τριακοσίων ὀργάνων ἀνθρώπων οἵτινες πρότερον ποτὲ ὁ εἷς δὲν εἶδεν τὸν ἄλλον. Ἡ φυλακὴ αὕτη εἶνε ἡ μόνη εἰς τὸν κόσμον ὅπου ἐπιτρέπεται εἰς ὅλους τοὺς φυλακισμένους νὰ καλλιεργῶσι τὴν μουσικήν. Ἡ μουσικὴ ἀρχίζει εἰς τὰς 6 τὸ ἑσπέρας καὶ τελειώνει εἰς τὰς 7.

* *

Μεταξὺ τῶν μεγάλων δημοπρασιῶν τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν διακρίνονται αἱ ἀκόλουθοι 2 τῆς Ἀγγλίας :

Τοῦ 1882 τὴν 1 Μαρτίου τὸ Πάρκον Σουίντον τῆς Κομητείας Ὑόρκσχερ ἔπεσε ὑπὸ τὸ σφυρίον πωληθὲν ἀντὶ 400.000 λιρῶν.

Τὸν Μάϊον τοῦ 1838 ὁ δοὺξ τοῦ Νόρθροκ ἠγόρασε παρὰ τοῦ δουκὸς τοῦ Νιουκάσλ ἐν κτῆμα ἀξίας τριακοσίων ἑβδομήκοντα χιλ. λιρῶν στερλινῶν.

* *

Τὸ μέγα ἀρτοποιεῖον τῆς Βρούκλαιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατασκευάζει ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας ἄρτους τὴν ἡμέραν, μεταχειριζόμενον 300 βαρέλια ἀλεύρου καὶ δίδον ἐργασίαν εἰς τριακοσίους πεντήκοντα ἐργάτας, ἔχει δὲ εἰς κίνησιν ἑκατὸν μεγάλα κάρα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἄρτων.

* *

Ἡ εὕρεσις τοῦ χοροῦ τῆς Πόλκας ἀμφισβητεῖται. Τινὲς ἀποδίδουσιν αὐτὸν εἰς τοὺς Βοεμοὺς καὶ ἄλλοι εἰς τοὺς Σέρβους, ἀλλ' ἡ πιθανότης εἶνε, ὅτι ἐφευρέθη ἀπὸ τὴν Ἄνναν Στέζα ὑπηρέτριαν ἑνὸς ὑποστατικοῦ πλησίον τῆς Πράγας τὰ 1830. Ἐπειδὴ ὁ θάλαμος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐσυνείθιζεν νὰ χορεύῃ ἦν στενὸς καὶ ἠναγκάζετο νὰ κάμνῃ μικρὰ βήματα ἐκ τούτου ὠνομάσθη «Πόλκα». Ἄλλοι πάλιν εἶνε τῆς ἰδέας, ὅτι τὸ 1834 Βοεμός τις ἐφεῦρεν αὐτήν.

* *

Εἰς ἓν ἐργαστήριον τῆς ὁδοῦ τοῦ ᾠδείου τῶν Παρισίων ὑπάρχει πρὸς πώλησιν μέγα ὡρολόγιον ἐπικαλούμενον ὡρολόγιον τῶν κοινωνιστῶν, ἐργαζόμενον μόνον ὀκτὼ ὥρας τὴν ἡμέραν.

26 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Μία μονομαχία.

(συνέχεια)

—Στάσου... στάσου, καπετάννε, ὁρμήσασα ἐν τῷ μέσῳ μετὰ ζωντανῆς τώρα ἀνησυχίας, ὁλοπόρφυρος ἔκραξεν ἡ Ἀθιγγάνη, ἐνῷ ἡ Χέϊθα ἀπεμακρύνετο ἔμφοβος καὶ ἐκρύπτετο ὄπισθεν τοῦ Νίκο-Τζάρα· ἕνα λόγο ἀκόμη πρὶν πετροκοπῆτε· ἂν βάνῃ κάτω τὸ σπαθί ὁ Ἀλῆς, τί ἔχεις νὰ τοῦ κάμῃς ;

—Ὅ,τι ἔκαμα τῆς Χάνκως σὰ τιμημένος ἄνθρωπος... σ' ἐμολογάω τὴν ἀλήθεια!... ἔχω δοσμένο ὅρκο στοὺς Γαρδικιώτας νὰ πάρω χίλια φλωριὰ γιὰ τὴ σκλαβιὰ τοῦ γιόκα της, καὶ πεντακόσια γιὰ τὴ θρηνημένη κεφαλή του, σὰ νά'τανε κοτόπουλο· εἶπεν οὗτος γελῶν μετ' ἀπαθείας.

—Τραβήξου, Ζιδρέ! τραβήξου! ἐμμανὴς ἔκραξεν ὁ Ἀλῆς καὶ πρὶν τελειώσῃ τὰς λέξεις ταύτας, μὲ κόμην κυματίζουσαν ὡς λέοντος χαίτην ἐπήδησε ξιφήρης κατὰ τοῦ Βέλιου κράζων, τὸ κεφάλι τοῦ Ἀλῆ δὲν εἶνε διὰ τὸ δοῦλο καὶ μισθωτὸν σπαθί σου νὰ τὸ πάρῃ.

—Βάρ του, μωρὲ Βέλιο, βάρ του, εἶπεν ὁ Νικοτσάρας· ὁ δὲ Βέλιος, ὅστις δεχθεὶς τὸ τρομερὸν κτύπημα τοῦ Ἀλῆ διὰ καταφρονητικῆς ἀντικρούσεως εἰς μάτην ἐζήτει νὰ ἐξέλθῃ τῆς ἀμυντικῆς θέσεώς του καὶ νὰ λάβῃ ἐπιθετικήν, εἰς ἣν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπῆρχε μείζων ὑπεροχὴ πρὸς τοὺς εὐζώνους καὶ ἀτάκτους τούτους μονομάχους.

Τὰ κτυπήματα τοῦ Ἀλῆ ἦσαν ραγδαῖα ὡς ἡ χάλαζα, ἂν καὶ τὰ πλεῖστα ἦσαν πρῶτα δηλ. τῆς κεφαλῆς, ἦσαν διαδοχικά, συνωδεύοντο δὲ ἀπὸ ὕβρεις καὶ ἐγγικτικὰ ἐπίθετα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Πραγματικῶς αἱ σπάθαι των, λεπίδες δαμασκηναί, καμπταὶ καὶ ὑδατώδεις, ἔρριπτον κλαγγισμούς, ἀργυρώδεις ἤχους καὶ σπινθῆρας, οἵτινες ἐχάνοντο εἰς τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ ἔμενον ἀόρατοι.

Εἶνε ὀρθὸν καὶ δίκαιον νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐν τῇ ἀμεθόδῳ καὶ ἀγρίᾳ ταύτῃ μονομαχίᾳ ἡ ἀνδρεία τοῦ Βελῆζαδε δὲν ἦτο οὐδὲ κατὰ τρίχα κατωτέρα τῆς τοῦ Ἕλληνος ἀρματωλοῦ. Ὁ δὲ Βέλιος, ὅστις εἶχε δύο τινὰς ὑπεροχὰς πρὸς τὸ μέρος του τόν τε σύντροφόν του Νικοτσάραν καὶ τὸ ἴδιον περιᾳδόμενον ὄνομά του, ἐνόησε πρώτην φορὰν ὅτι, ὡς ἔντιμος ἀρματωλὸς δὲν μετεχειρίζετο δόλον, ἢ πυροβόλον, ἢ δὲν ἐπεκαλεῖτο τὸν βραχίονα τοῦ πρωτοπαλληκαρίου του, ἀλλ' ἐξηκολούθει τὴν μονομαχίαν ταύτην μέχρις ὑστέρων μακρὰν τοῦ νὰ ἐξαπλώσῃ ὡς ἤλπιζε πρὸ τῶν ποδῶν του νεκρὸν τὸν Ἀλῆν, ἔπρεπε τοὐναντίον σοβαρώτερον νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἰδίας ζωῆς του.

Ὁ Νικοτσάρας ἔμενεν ἀπαθὴς θεατής, δεικνύων ἀκέραιον καὶ μοναδικὸν χαρακτῆρα, ὡς νὰ παρίστατο μάρτυς ἀμφοτέρων τῶν μονομάχων. Ἐνεκαρδίου ἄνευ διακρίσεως τὸν φαινόμενον, ὅτι ὑπεχώρει, ὡμίλει καὶ πρὸς τοὺς δύο προειδοποιῶν τούτους νὰ καλύψωσι τὰ τρωτὰ καὶ ἀπροφύλακτα μέρη των, καὶ τότε ἐπενεθύμιζεν, ὅτι, ὅταν τὰ ξίφη καὶ ἡ ἀνδρία οὕτω κατεμετρῶντο αἱ ὕβρεις ἦσαν περιτταί.

Ἡ Ζιδρὲ ἐρῶσα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς τὴν ἀνδρίαν καὶ τόλμην του καὶ ὅτι εἶχε τὸ αὐτὸ στάδιον μὲ τὸν ἀντίπαλόν του, ἐνόσῳ ὁ Νικοτσάρας δὲν ἐπέμβαινεν ἀνεπτεροῦτο καὶ ἤλπιζεν ὅτι δυνατὸν νὰ ἐξέλθωσι σῶοι ἀμφότεροι ἐκ τοῦ ἀοράτου τούτου κινδύνου.

Ὁ βέης τοῦ Τεπελενίου καὶ ὁ ἀρματωλὸς τῶν Ἀκροκεραυνείων ἦσαν ἐξηντλημένοι ὑπὸ κόπου, καθότι ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ πεισματωδέστατα ἐμονομάχουν ἐθεώρουν ὁ εἷς τὸν ἄλλον μετὰ λύσσης, μάλιστα ὁ Βέλιος εἰς τοῦ ὁποίου τὴν σπάθην πᾶς ἄλλος τῆς Ἠπείρου ἀνδρειωμένος εἶχεν ἕως τότε ὑποκύψει, ἠσθάνετο ἑαυτὸν τεταπεινωμένον, διότι τοσαύτην εὗρεν ἀντίστασιν.

Εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους ὁ ἀναγνώστης δὲν περιμένει νὰ εὕρῃ τοὺς ἀκρόφυεῖς τῶν ἱπποτῶν χαρακτῆρας ἐν ταῖς στέρνοις τῶν ὁποίων κατῴκει ἡ τιμὴ ἀπαστράπτουσα εἰς τὴν καθαρωτέραν καὶ λεπτοτέραν αὐτῆς οὐσίαν· οὔτε ἡμεῖς δυνάμεθα χάριν περιφιλαυτίας νὰ πλάσωμεν τοιούτους. Ὅταν δύο ἐχθροὶ τότε συνηπαντῶντο καὶ ἐπρόκειτο ὁ εἷς νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὸν ἄλλον οὔτε κανόνες μονομαχίας, οὔτε ὅροι τιμῆς περὶ τούτου ὑπῆρχον. Ἡ ἀπάτη, ὁ δόλος, τὸ αἱμοχαρὲς καὶ ὅλαι αἱ παγίδες τοῦ κόσμου παρηκολούθουν ἀδιακρίτως τὸ ξίφος καὶ τὰ πυροβόλα των· τούτου ἕνεκα ὁ φέρων πιστόλια καὶ τουφέκιον ὑπερεῖχε πάντοτε τοῦ μόνον ξίφος κρατοῦντος. Ὁ Χριστιανὸς ἐθεώρει, ὅτι εἶχε χρέος νὰ ἐξαπλώνῃ τὸν Μουσουλμάνον νεκρόν, καθ' ὃν τρόπον ὁ Μουσουλμάνος ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου δισταγμοῦ ἤθελε πράξει τὸ ἴδιον· αἱ ἐξαιρέσεις ἦσαν σπάνιαι. Ὁ Ἀλῆς πρὸ πάντων, τοῦ ὁποίου τὴν φύσιν θέλομεν ἀπαντήσει ἡμέραν τινὰ ἀνεπτυγμένην καθ' ὅλην τὴν θηριώδη αὐτῆς ὄψιν, ἤθελε χιλιάκις πράξῃ τὸ τοιοῦτον ἂν δὲν ἦτον εἰς ἣν θέσιν τὸν εὑρίσκομεν.

Ὁ Νικοτσάρας ὅμως καὶ ὁ Βέλιος ἦσαν ἐξαιρέσεις κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην· εἴδομεν τὸν Βέλιον νὰ παραδώσῃ τὸ τουφέκιον πρὸς τὸν σύντροφόν του καὶ δεχθῇ τὴν μονομαχίαν· δὲν εἶχε λοιπὸν ἢ στῆθος μὲ στῆθος νὰ μετρήσῃ τὴν ἀνδρίαν του μετ' ἐκείνης τοῦ βέη, νὰ φονευθῇ ἢ νὰ τὸν φονεύσῃ καὶ νὰ ἀποκόψῃ τὴν κεφαλήν του.

Ὁ Ἀλῆς πραγματικῶς ἐστάθη εἰς τὴν νεότητά του ἀνδρεῖος, τολμηρός, ριψοκίνδυνος καὶ πανοῦργος, ὅσον καὶ οἱ περικλεέστεροι τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἀρματωλοί· ἤδη δὲ πρώτην φορὰν ἐπληροφορεῖτο τοῦτο καὶ ὁ ἴδιος· ἡ δὲ μονομαχία αὕτη ἐπέπρωτο ὄχι μόνον ὡς τοιοῦτον νὰ τὸν ἀναδείξῃ εἰς τὴν Ἤπειρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν Βέλιον ὅστις ἀπέβαλεν ἐκ τοῦ νοός του τὴν καταφρόνησιν, μεθ' ἧς ἐθεώρει εὐάλωτον τὸν ἐχθρὸν τοῦτον.

Ἡ μονομαχία αὕτη, ἂν καὶ μεταξὺ ἀνδρῶν τοιαύτης φύσεως, ἐπὶ ἑνὸς τραχέος καὶ ἀποετοιμάστου ἐδάφους, ὅπερ ἔκτοτε ἐπωνομάσθη τὸ Χάνι τοῦ Ἀλῆ, καθότι ἔκτισε τὸ ἄχρις σήμερον ἴσως σωζόμενον ὁμώνυμόν του Χάνι πρὸς ἀνάμνησίν της, περιεῖχε παρομοιόν τι τῶν ἀνθιππασιῶν τῶν Ταμπλιέρων. Ἡ ἔρις ἦτο διὰ τὸ ξίφος τοῦ Ἀλῆ μάρτυρες δὲ καὶ εὐχέται ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἑκάστου, μία ἐκ τῶν ἁβροτέρων καλλονῶν τὰς ὁποίας ποτὲ ἡ Ἤπειρος ἐγέννησε ἀρχιδικαστὴς δὲ τούτων ὁ περιβόητος Νικοτσάρας, ὁ εὐθύς, ὁ ἀνδρεῖος ἐκεῖνος ἀρματωλός, μεθ' οὗ θέλομεν καλλίτερον γνωρισθῇ, καὶ ὁ ὁποῖος ἤθελε τιμήσει οἱανδήποτε κοινωνίαν, οἱονδήποτε αἰῶνα καθ' ὃν ἤθελε βιώσει.

Ἡ Ζιδρὲ πρώτην ἤδη φορὰν καὶ αὐτὴ ὀφθαλμοφανῶς κατεγίνωσκε τὸ ἀνδρεῖον καὶ τολμηρὸν τοῦ Ἀλῆ, ὅπερ ἄλλως τε μόνον ἐκ τῆς θερμῆς γλώσσης του ἐγίγνωσκε. Τὸν ἐθαύμαζε λοιπὸν καὶ ἐνδιεφέρετο περισσότερον παρ' ἄλλοτε νὰ τὸν ἴδῃ νικητήν. Εἰς τοιαύτην περίστασιν ἐσκόπευε νὰ ἐκκενώσῃ ἀμφότερα τὰ πιστόλια τῆς κατὰ τοῦ ἀνυπόπτου Νίκου καὶ ἀποπερατώσῃ αὐτὴ τὴν νίκην. Ὁ νοῦς τωόντι τῆς γοήσσης κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτον εἰς περισσοτέραν ἐνέργειαν ἀφ' ὅσον ἤθελέ τις ὑποθέσει. Καὶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ κρύψωμεν, ὅτι μ' ὅλας τὰς εὐχάς, ἂς αὐτὴ ἡ Ἀθιγγάνη ἐκ τῶν ἐρωτικῶν στέρνων της ἐξέπεμπε κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Βέλιου, ἐθαύμαζε συγχρόνως τὴν Ἀπολλώνιον καλλονὴν τοῦ τέκνου τούτου τῶν Ἀκροκεραυνείων. Ὁ Βέλιος ἦτον ὁ Ἀδωνις τῆς Τοσκαρίας· ἦτον μᾶλλον ὑψηλός, πελιδνός, μὲ χαρακτηριστικὰ τύπου τῶν ἡμιθέων, εὔζωνος, εὐταρσός, καταποντίζων ἐνώπιον τῆς ἀρρενωπῆς αὐτοῦ εὐσωμίας καὶ τοὺς ὡραίους γαλανοὺς τοῦ Ἀλῆ ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν μεταξίνην αὐτοῦ κόμην. Ἡ Χέϊθα τὸν ἠγάπα περιπαθῶς, ἔτρεμεν ἤδη ὡς φύλλον οὐχὶ δι' ἑαυτὴν ἀλλὰ διὰ τὴν ζωὴν ἐκείνου. Ἤλπιζεν εἰς τὴν ἀνδρεῖαν του καὶ ηὔχετο νὰ νικήσῃ, ἵνα τὴν παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ. Ἐπεθύμει τοῦτο καλλίτερον ἢ νὰ παραδοθῇ πρὸς τὸν πατέρα τῆς Καπλὰν πασσᾶν, περὶ τοῦ ὁποίου ἕκαστος ἐννοεῖ μετὰ πόσης ἀπορίας καὶ ἐκπλήξεως πρώτην φορὰν ἐπληροφορεῖτο.

Ἀφοῦ οἱ δύο μονομάχοι ἀνεπαύθησαν ἐπὶ μικρόν, ἀπομεμακρισμένοι ὁ εἷς ἀπὸ τὸν ἄλλον ὁ Ἀλῆς ἔδωσε πρῶτος τὸ σύνθημα τῆς ἐνάρξεως· «εἶμαι ἕτοιμος» ἔκραξεν καὶ προεχώρησεν ἕνα ὁρμητικώτερον ἐπίπεσῃ.

Τότε ἡ Ἀθιγγάνη τεθεῖσα πάλιν ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ ἀποτεινομένη πρὸς τὸν Νίκον λέγει·

—Καθὼς παρατηρῶ, καπετάνε, ἐδῶ δὲν πρόκειται νὰ μετρήσωσι τὴν ἀνδρίαν των, διότι ἡ τοῦ Βέλιου εἶνε καὶ μεγαλειτέρα καὶ ὁμολογουμένη· οὔτε ποῖος νὰ σκοτώσῃ τὸν ἄλλον· ἀλλὰ πρόκειται διὰ πεντακόσια ἢ χίλια φλωριά. Εἰπέ με σὲ παρακαλῶ, ἂν τὰ πληρώσῃ ἐγὼ διὰ τὸν Ἀλῆ, τοῦ λόγου σου, κὺρ Νίκο, θὰ τοὺς ἀφήσῃς νὰ πετσοκοπῶνε; γιὰ 121 πῶς εἶνε καταματωμένοι!

—Δὲν εἶνε μοναχὰ διὰ τὰ φλωριά, εἶνε καὶ γιὰ ἄλλο ποιὸ μεγάλο πρᾶγμα, διέκοψεν ὁ Βέλιος.

—Λοιπὸν ἂς ἴδωμεν ἂν δυνάμεθα νὰ σᾶς συμβιβάσωμεν, εἶπεν ἡ Ἀθιγγάνη.

—Ἀχλιὰ στὰ μάτια σου Κατσιβέλλα! ... ὁ Βέλιος ἀπὸ τέτοια δὲν ἀγαπιέται... ἐδῶ ἀπὸ τὴ μέση γιατὶ σὲ βαρέσα!

—Ἀφοῦ ἐπιθυμῇς, εὔμορφέ μου Βέλιο, νὰ φονεύσῃς μία γυναῖκα ποῦ ποτὲ σὲ καμμρνει καὶ φροντίζει διὰ τὴν ἀνδρεία καὶ τὴν εὐμορφιά σου νὰ κτυπᾷ Η... καὶ μὲ σὰς λέξεις ταύτας ἔσυρε τὸ ἐπομιέν τῆς καὶ ἔδειξε τοὺς ἐρμηνευτικωτάτους αὐτῆς μύους.

Ὁ Ἀλῆς, ὅστις τὴν ἐνόει, προσεποιήθη ζηλίαν, μὴ διαφυγοῦσαν τὴν ἔρασιν τοῦ Βέλιου καὶ ἄκρως συμβαλλοῦσαν πρὸς καταπράϋνσιν τῆς ὀργῆς τοῦ ἀρματωλοῦ.

—Ἂς ἴδωμεν, ἐὰν δυνάμεθα τωόντι νὰ συμβιβασθῶμεν χωρὶς νὰ χυθῇ αἷμα, Βέλιο, εἶπεν καὶ ὁ Νικοτσάρας ... ἀκουμβήσατε τὰ σπαθιὰ εἰς τὴν γῆν, προσέθεσε καὶ ἐπροχώρησε καὶ οὗτος ἐν τῷ μέσῳ τῶν διαμαχομένων μερῶν ... τί ζητεῖς ἀπὸ τὸν Ἀλῆ, Βέλιο ;

—Πεντακόσια φλωριὰ καὶ ν' ἀπογράψῃ ὁμολογία πῶς θὰ φύγῃ ἔξω ἀπὸ τὴ Ρούμελη. Ἂς πάῃ στὸ Μισίρι, στὰ Φτάνησα, ἢ ὅθεν τ' ἀρέσῃ στὰ γαλανὰ τὰ μάτια του γιὰ νὰ λιγοστέψῃ ἡ ἀχαμνὴ χώρα ἀπὸ τὸ σκοτομὸ καὶ τὴ ζάλα ποῦ αὐτοῦνος ὁ χαραμοφάης καὶ ἡ μάνα του κάνουνε.

Ὁ Ἀλῆς ἔσπευσε νὰ ἀρνηθῇ, ὅταν ἡ Ζιδρὲ ἔκραξε διὰ διὰ μιᾶς, ποιοῦσα ἐκφραστικὸν νεῦμα πρὸς τὸν ἐραστήν της.

—Τοιαύτας προτάσεις πῶς δύναται ὁ Ἀλῆς, καπετὰν Βέλλιο, νὰ μὴ τὰς δεχθῇ ;.... διατὶ δὲν τὰς εἶπες ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλ' ἤθελες νὰ τοῦ πάρῃς τὸ σπαθί του ;... ἐπήγατε νὰ σκοτωθῆτε μόνο δι' ἕνα σπαθί ;.... δέξου, Ἀλῆ.... ἐλθὲ νὰ γείνωμεν ὅλοι σταυραδέλφια νὰ καθήσωμεν καὶ νὰ ξεφαντώσωμεν.

—Ἔχεις μιὰ γλῶσσα, μωρὴ Νεράϊδα ποῦ τρέχει σὰ ροδάνι κι' ἀποστομόνει.... μηδὲ χαϊμαλὴ νὰ σουναι τοῦ Μπέη ποιὸ γνωστικὰ δὲν θὰ τὸν βίγλιζες, ἀπεκρίθη ὁ Βέλιος, ὅστις μ' ὅλον τὸν ὑπεροπτικὸν τρόπον δι' οὗ ἀπετείνετο πρὸς αὐτήν, ἤρξατο νὰ ἐμπνέηται ὑπὸ θαυμασμοῦ διὰ τὴν τόλμην της.

Ὁ Ἀλῆς ἵστατο σύννους καὶ ἐδίσταζεν, ὅταν ἡ γόησσα καὶ πάλιν τὸν ἐξύπνησε διὰ δευτέρου νεύματος λέγουσα.

—Δέξου, Ἀλῆ... ἡ πρότασις τοῦ Βέλιου σοὶ κάμνει τιμὴν μεγάλην, διότι τὸ νὰ ζητοῦν νὰ σὲ ἀποπέμψωσι τῆς Ἠπείρου, δεικνύει ὅτι σημαίνεις...

—Δέχομαι, εἶπεν ὁ βέης τοῦ Τεπελενίου, ἀλλὰ ποῦ εἶνε τὰ φλωριά· ποῦ θὰ εὕρω τόσα φλωριά;

—Σοῦ χαρίζω δέκα μερονύκτια γιὰ νὰ πᾷ νὰ τὰ φέρῃ ἡ Νεράϊδά σου, μπέη· μόνον θὰ σὲ κρατήσω ρεχέμι ὅσου ποῦ νὰ γυρίσῃ.

—Εἰς τέσσαρας ὥρας θὰ σοῦ μετρήσω τὰ φλωριά, Βέλιο, ἀμ' ἀποφάγωμεν· διότι νηστικὴ δὲν ἔχω σκοπὸν ν' ἀναβῶ πάλιν τὰ βουνά· θὰ ὑπάγω νὰ σοῦ τὰ φέρω ἀπὸ τὴν Πλέντζα.

—Νίκο γραμματισμένε, γράψε τὸ χαρτὶ γιὰ ν' ἀπογράψῃ ὁ μπέης τὸ προσκύνημα, εἶπεν ὁ Βέλιος, στρύφων τὸν μύστακα μὲ ὕφος νικητοῦ.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἀλῆ ἤστραπτον καὶ ἡ ὑπερηφάνειά του ὑπέφερε, καθ' ὃν χρόνον ὁ Νίκος συνέταττε τὰς ἐγγράφους συμφωνίας· πλὴν εἰς τὰ νεύματα τῆς Ζιδρὲς κατέπνιγε τὴν χολὴν αὐτοῦ καὶ συνεκέντρου τὴν ὑποκρισίαν του ὑπομονητικῶς ἀναμένων τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τεχνασμάτων τῆς Ἀθιγγάνης.

—Ἀπόγραφε, μπέη, γιὰ νὰ γινοῦμαι καρδάσιδες, εἶπεν ὁ Βέλιος προσφέρων εἰς τοῦτον τὸ ἔγγραφον.

Ὁ Ἀλῆς τὸ ἔλαβε, τὸ ἀνέγνωσε καὶ κατηφὴς τὸ ὑπέγραψε.

Ὁ Βέλιος μετὰ ταῦτα λίαν ηὐχαριστημένος τὸ ἐναπέθεσεν εἰς τὴν ζώνην του.

—Πιάστε τώρα τὰ χέρια, εἶπεν ὁ λακωνικὸς Νικοτσάρας... μπέσα γιὰ μπέσα!

—Σκύψε τώρα νὰ σὲ φιλήσω μπέη, εἶπεν ὁ Βέλιος, πρῶτος τείνων τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

—Ἰδοὺ καὶ ἡ ἰδική μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἀλῆς ἀντασπαζόμενος αὐτόν.

—Τί ἔχεις στὸ ντουρβᾶ, κὺρ Νίκο, τώρα νὰ μᾶς φιλεύσῃς, πρὶν πάρω τοῦ ψήλου, ἠρώτησεν ἡ Ἀθιγγάνη, διότι ἐννοεῖς νηστικὴ δὲν θὰ τρέχω διὰ τὰ φλωριά.

—Ψωμί, ἐλιὲς καὶ κρεμμύδια . . . μαζόνουμεν καὶ μερικὰ κούμαρα· ἀπεκρίθη οὗτος.

—Κάθησε, ὡραία μου καὶ μπριλαντένια Χέϊθα. Ποῦ ἐπερίμενες νὰ συναντηθῇς σήμερον μὲ τὸν ἀρραβωνιστικόν σου, εἶπεν ἡ Ἀθιγγάνη λαμβάνουσα ταύτην ἀπὸ τὴν χεῖρα.

—Ἄμ' σὺ νεράϊδα μὲ τὰ γλυκὰ ἀστροδιαβασμένα μάτια, τί θὰ μοῦ πληρώσῃς, καθήμενος ὁ Βέλιος ἐνώπιον τοῦ ἐστιμαζομένου γεύματος καὶ χαριεντιζόμενος ἠρώτησε τὴν Ἀθιγγάνην.

—Καὶ δὲν λέγεις ὅτι θὰ μὲ χαρίσῃς ἡ ἀφεντιά σου, ὅπου ἔβγαλα τὴν Χέϊθα ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ἀσπλάγχνου Τρίκου καὶ ὡδήγουν αὐτὴν πρὸς τὸν πασσᾶν ἀληθῆ πατέρα της, ὅστις ἅμα τοῦ τὴν ζητήσῃς θὰ σοῦ τὴν δώσῃ;.. ὁ Καπλὰν-πασσᾶς δὲν θὰ εὕρῃ καλλίτερον γαμβρὸν ἀπὸ τὸν εὔμορφον καὶ ἀνδρεῖον Βέλιον.

—Σπολάτι.... σοῦ σηκόνω τώρα τὸ βάρος, εἶπεν οὗτος κολακευόμενος καὶ γελῶν .... θὰ τοῦ τὴν πάγω ἀπάνω μου, ἀφοῦ πρῶτα τὴν πανδρευθῶ . . . ἔτζι δὲν εἶνε Χέϊθα μου ;

—Ναί, ὑπεψιθύρισεν αὕτη ἐρυθριῶσα μέχρι βλεφάρων.

Ὁ Ἀλῆς ἦτο σοβαρώτατος, στενοχωρημένος, κατηφὴς καὶ πάντη ἄχαρις.

Ἀκολουθεῖ

26

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ΄.

Ὁ κ. Χόσπων καὶ ἡ σύζυγός του

Ταῦτα πάντα ἐποίουν τὴν κυρίαν Πρισσίλλαν οὐχὶ τόσον προφυλακτικὴν ὅσον τὸν σύζυγόν της. Αἱ δύο ἐπιστολαὶ ἐνώπιόν της ὑπῆρξαν ἡ κλεὶς τοῦ ἀποκρύφου· ἔδραξεν αὐτὰς καὶ μετὰ περιεργείας διέτρεξε τὰς ἐπιγραφάς των. Σχεδὸν ἐπήδησεν εἰς τοὺς πόδας της ὅταν ἀνέγνωσεν ἐπὶ τῆς μιᾶς τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Σαλαμουράκια, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης ἐκείνην τῆς κομήσσης Δεβὲρ Λασχατῶ.

— Ἡ κόμησσα Δεβὲρ Λασχιατῶ, ἐτόνθορυζεν, εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸ Λέϊστερ Σκουέρ! Ἡ ἀρχαία μου κυρία εἶνε ἐν Λονδίνῳ! ἐμάσσα εἰς τοὺς ὀδόντας της . . . . Ἀλλ᾽ εἰς τὸ Λέϊστερ-Σκουὲρ, εἰς τοιαύτην ἀνυπόληπτον ἐνορίαν . . . Ὁ σύζυγός της πρέπει νὰ τὴν ἔστειλεν ἐκεῖ . . . . Ἀλλ᾽ ὁ Σαλαμουράκιας! ὁ υἱός του Πρήτη-Κόκκης! ὁ κ. Μάνουελ . . . Ἡ κυρία Πρισσίλλα ἐναπέθεσε τὰς ἐπιστολὰς εἰς τὴν θέσιν των καὶ δρομαίως ἔτρεξεν εἰς τὸ ὑπερῷον ὅπως ἐξυπνήσῃ τὸν σύζυγόν της καὶ τῷ δώσῃ τὴν καλὴν εἴδησιν.

Ἡ ὑποδοχή, ὡς συνήθως συμβαίνει, δὲν ὑπῆρξεν ἴση πρὸς τὴν προθυμίαν. Ὁ ὑπνώττων Ἐδουάρδος τὴν ἔλουσε διά τινων ἐπιθέτων τῆς κατωγείου ἀγγλικῆς πρὶν ἢ τὴν ἀκροασθῇ, λακτίζων δὲ ὑπὸ τὰ ἐφαπλώματα τὴν ἔπεμπεν εἰς τὸν μελανοφόρον ἄγγελον διὰ τὴν ἀδιακρισίαν αὐτῆς τοῦ νὰ τὸν ἐξυπνήσῃ πρὶν οὗτος ἐξυπνήσῃ. Ἡ ζωηρὰ Πρισσίλλα, ἐν τῇ ὀργῇ αὐτῆς ἢ ἐν τῇ χαρᾷ της ἀγνοοῦμεν νὰ εἴπωμεν, ἐσφενδόνισε μίαν ὀγκώδη παλαιὰν Γραφὴν ἐπὶ τῆς κεκαλυμμένης κεφαλῆς του, καλοῦσα αὐτὸν ὀκνηρὸν κτῆνος, καὶ ἐγκατέλειψε δρομαίως τὸν κοιτῶνα ὅπως ἀποφύγῃ τὴν ἀπάντησιν.

Ἤδη σημειοῦμεν ὅτι ἡ κυρία Πρισσίλλα ἦτο ἡ θαλαμηπόλος τῆς κομήσσης Δεβὲρ Λασχιατῶ, δι᾽ ἧς πολλάκις αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ κ. Μανουὴλ περιήρχοντο εἰς χεῖρας τῆς κυρίας της. Ἦτο συγχρόνως τότε καὶ ἐρωμένη τοῦ καταχθονίου Μοῦλερ. Τοῦ συνταγματάρχου ἐγκαταλείψαντος τὴν Ἀγγλίαν δὲν ἠκολούθησε τὴν κυρίαν της, ἔκτοτε ἐξῆλθεν καὶ αὐτὴ ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ κύκλου.

Πρὶν ἀναχωρήσῃ ἡ κόμησσα διὰ Γαλλίαν τῇ ἐχάρισε πολλὰ πράγματα ἐκτὸς δὲ τῶν μισθῶν της ἔδωκε πρὸς αὐτὴν καὶ ἑκατὸν λίρας δῶρον.

Μόλις διεχωρίσθη τὴν κόμησσαν ἡ Πρισσίλλα, ἐποιήσατο τὴν γνωριμίαν πλουσίου γέροντος. Ἐγένετο οἰκοκυρά του δι᾽ ἓν ἔτος· οὗτος ἦτο φιλάσθενος καὶ αὐτὴ τὸν ἐνοσήλευσεν ὡς θυγάτηρ. Οὗτος ἐξ εὐγνωμοσύνης φερόμενος, πρὶν μεταβῇ εἰς τὴν γῆν τῶν μακάρων, ἐκληροδότησε διὰ διαθήκης πρὸς τὴν κυρίαν Πρισσίλλαν χιλίας λίρας ἀγγλικάς.

Ἡ προνοητικὴ Πρισσίλα ἰδοῦσα εἰς τὰς γνωστοποιήσεις τοῦ Χ ρ ό ν ο υ ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Χαννόβερ ἐπωλεῖτο οἶκος λαμπρῶς συσκευασμένος δι᾽ ἓν κομμάτιον ἄρτου, ἐμβῆκεν εἰς τὸν σιδηρόδρομον ἵνα ἔλθῃ νὰ τὸν ἴδῃ. Ἐν τῇ ἁμάξῃ τῆς σιδηροδρομικῆς ἁμαξοστοιχίας ἐγνωρίσθη κατὰ πρῶτον μετὰ τοῦ συζύγου αὐτῆς, ὅστις ἐκλαβὼν τὴν κυρίαν Πρισσίλαν ἐκ τῶν παχέων λόγων της καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν πλουσίων οἰκογενειῶν ἃς ἀνέφερε, ἐκ τῆς κομψῆς ἀτλαζωτῆς ἐσθῆτος ἣν ἐφόρει λείψανον τῆς ἱματιοθήκης τῆς κομήσσης, καὶ ἐκ τῶν χρυσῶν ἁλύσεων της, ὡς κυρίαν μεγάλης περιωπῆς, οὐ μόνον ἐπεριποιήθη φιλοφρόνως αὐτὴν ἀλλὰ κα᾽ τὴν παρηκολούθησεν εἰς τὴν ὁδὸν Χανόβερ, ὅπου ἔμελλε νὰ λάβῃ χώραν ὁ πλειστηριασμός· ἐζήτουν χιλίας πεντακοσίας λίρας διὰ τριάκοντα πέντε ἔτι. Τὸ ἐτήσιον ἐνοίκιον ἦτο μόνον πενῆντα λίραι. Ἐν τῇ τιμῇ ταύτῃ συμπεριελαμβάνοντο καὶ τὰ λαμπρὰ ἔπιπλα, τὰ ὁποῖα ἐγίνοντο ἰδιοκτησία τοῦ ἀγοραστοῦ. Ἡ τοποθεσία εἶνε μία τῶν κεντρικωτέρων τοῦ Λονδίνου. Ἡ κυρία Πρισσίλλα εἶχε μόνον χιλίας διακοσίας πεντήκοντα λίρας περουσίαν. Προσέφερε χιλίας τετρακοσίας, τὰς ὁποίας ὁ πωλητὴς ἐδέχθη· ἔλειπον ἑκατὸν πεντήκοντα. Ὁ γενναῖος Ἐδουάρδος, ὅστις ἤδη ἐξήγησε τὸ ἐπάγγελμά του πρὸς αὐτὴν, εἶχε περιουσίαν περίπου τετρακοσίας λίρας, προσέφερε τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα λίρας ἄνευ τόκου, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὴν δεξιάν του. Ἡ Πρισσίλλα, βουλομένη νὰ λησμονήσῃ τὰς μικρὰς τρέλλας τῆς νεότητός της καὶ ν᾽ ἀσπασθῇ τὸν βίον τῶν ὑπάνδρων, ἐδέχθη ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις.

Δυνάμεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι διῆλθον τὴν μελίρροον σελήνην των ἐν τῷ ἰδίῳ τούτῳ οἴκῳ, εἰς τὰ ἴδια δωμάτια τοῦ κ. Πατρόκλου.

Μετὰ τὸν μῆνα τοῦτον ὁ οἶκος ἐστράφη πρὸς πορισμὸν τῶν ἀναγκαίων τοῦ βίου. Ἐνοικιάζοντες δωμάτια εἶχον καθαρὸν εἰσόδημα τετρακοσίων μέχρι πεντακοσίων λιρῶν κατ᾽ ἔτος. Τοῦτο τὸν μὲν κύριον Ἐδουάρδον ἐποίησεν ὀκνηρότερον τὴν δὲ κυρίαν Πρισσίλλαν ἐργατικωτέραν. Ἐνῷ ἡ παρουσία τοῦ πρώτου ἦτο περιττὴ εἰς τὸν οἶκον ἐκόμπαζεν ὅτι εἶχε τὸ δυσχερέστερον τῶν ἔργων τουτέστι, τὴν ἐξόγκωσιν τῶν λογαριασμῶν. Οἱ πρῶτοι ἀκροβολισμοὶ ἤρξαντο κατὰ τὰς εἰσπράξεις τοῦ οἴκου. Ὁ κ. Ἐδουάρδος ἐφρόνει ὅτι ἐπειδὴ ἔμελλεν ἡμέραν τινὰ νὰ γίνῃ πατὴρ ἔπρεπεν ἀπροβιβασθῇ εἰς οἰκοδεσπότην καὶ γενικὸν διαχειριστὴν τῶν εἰσπράξεων. Ἀλλὰ καὶ ἡ κυρία Πρισσίλλα ἦτο νέα γυνὴ ἔχουσα καὶ αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς βούλησιν καὶ τὸν ἰδικόν της νοῦν. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο πεπροικισμένη μὲ τόλμην ἀνδρικὴν καὶ μὲ ὁρμὴν ὡς τὴν τοῦ ὑδραργύρου, πρώτη ἤρχιζε τὰ ραπίσματα ἢ τοὺς γρόνθους καὶ ἔκλαιε καὶ διατόρως ἐφώναζεν ἵνα ἀφοπλίσῃ τὸν σύζυγον αὐτῆς ἀπὸ τοῦ νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ. Συνήθως πρὶν οὗτος ἀποδώσῃ τὴν φιλοφροσύνην ἐκείνη ἐξήρχετο νικήτρια. Ὁ ἀγαθὸς Ἐδουάρδος τὴν ἐφοβεῖτο, πλὴν δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἀποδείξῃ, διὰ νὰ μὴ ἀφήσῃ δὲ τὰς ἡνίας ἐκ τῶν χειρῶν του, κατέφευγε συνήθως εἰς τὴν χρῆσιν τῶν δειγμάτων του τῶν οἴνων. Καὶ τότε συνέβαινε τὸ ἀνάπαλιν· αὐτὴ τὸν ἐφοβεῖτο, διότι ἡ ὀργή του ἔπιπτεν ἐπὶ τῶν ξυλίνων καὶ ὑελίνων σκευῶν τοῦ οἴκου, ὧν ἐφείδετο αὐτὴ πλεῖον. Ἐν τούτοις τὸ κυριώτερον πάντων ἦτο ὅτι, ἐπειδὴ οὗτος ὅταν ἐγίνετο οἰνόφλυξ δὲν ἠδύνατο νὰ δαμάσῃ τὴν γλῶσσαν του, προδίδων τὰ μυστικά των, αὐτὴ μόλονότι τὸν ἠγάπα πολύ, ἐδιδάχθη ποτὲ νὰ μὴ τὸν ἐμπιστεύεται.

Εἰς τοιαύτην θέσιν ἦσαν αἱ ὑποθέσεις τοῦ ζεύγους τούτου, ὅτε ἡ κυρία Πρισσίλλα ἐπληροφορήθη παρὰ τῶν δύο ἐπιστολῶν ὅτι ὁ ἐνοικάτωρ αὐτῆς γνωρίζει τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς κυρίαν, ὅτι δὲ αὐτὴ κατοικεῖ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας.

Ὑπερευχαριστήθη εἰς δευτέραν σκέψιν ὅτι ὁ Ἐδουάρδος της δὲν τὴν ἤκουσε. Ὅταν οὗτος ἐξύπνησεν εἶπε πρὸς αὐτὸν ὅτι ὁ κ. Σκοπελίδης γνωρίζει τὸν κ. Σαλαμουράκια, ὅτι δὲ ἐσκόπει ἐντὸς τῆς ἡμέρας νὰ ὑπάγῃ ἡ ἰδία εἰς τῆς κυρίας Σαλαμουράκια καὶ ζητήσῃ πληροφορίας παρ᾽ αὐτῆς. Τοὐναντίον ὅμως ὁ σκοπός της ἦτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν κυρίαν Κόμησσαν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Ἐπαρχίας, τὴν ὁποίαν ὑπερηγάπα καὶ τὴν ὁποίαν διεκαίετο ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως ἐπανίδῃ.

Προητοίμασεν ὀρεκτικὸν πρόγευμα διὰ τὸν ἐνοικάτορα αὐτῆς, θέσασα δὲ ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰς ἐφημερίδας «Καιροὺς» καὶ «Ἑωθινὸν Ταχυδρόμον» ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἔργον της.

Ἐντὸς τοῦ οἴκου τούτου κατῴκουν δύο ἔτι κύριοι· Τὸ δεύτερον πάτωμα εἶχεν ἐνοικιασμένον γέρων Συνταγματάρχης τοῦ Πυροβολικοῦ, ὁ κ. Βίκτωρ Πίρσων, ὅστις ἦτο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀπὼν μακρὰν τοῦ Λονδίνου. Εἰς τὸ ἰσόγειον πάτωμα, ὁ Ἱσπανὸς τραπεζίτης ὁ Δὸν Ἀντώνιος δὲ Βαλαμπρο δὲ Δελάρας δὲ Μοντάλβας.

Ἡ κυρία Χόσμπων εἶχε λοιπὸν ἀρκετὴν ἐργασίαν, διότι ἐκτὸς μιᾶς νεκρᾶς Ἰρλανδῆς ὑπηρετρίας οὐδένα ἄλλον εἶχε βοηθόν.

Περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ὁ φίλος ἡμῶν ἐπρογευμάτισεν, ἀνέγνω μικρὸν τὰς ἐφημερίδας, ἐνδυθεὶς δὲ νέον ἱματισμὸν ἐξῆλθε δι᾽ ἀγοραίου ὀχήματος ὅπως περιηγηθῇ τὸ Λονδῖνον καὶ τὰ περίχωρα, εἶτα δὲ πρὸς τὸ ἑσπέρας συναπαντήσῃ τὴν Ἐλαΐζαν.

Ἡ συνέντευξις ἦτο εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Γιούστων κατὰ τὴν 6ην ὥραν μ. μ.

Ἀφιχθεὶς ἐπλήρωσε γενναίως τὸ ὄχημα τὸ ὁποῖον εἶχεν ὅλην τὴν ἡμέραν εἶτα ἤρχισε νὰ περιπατῇ βραδέως εἰς τὸν σταθμόν, ἀπερροφημένος εἰς συλλογισμοὺς πολιτικούς.

Αἴφνης τὰ βλέμματά του πίπτουν ἐπὶ τοῦ ταχυδρομικοῦ κιβωτίου τοῦ σταθμοῦ, ἐξ οὗ ὁ ὑπάλληλος ἐξῆγε τὰς ἐπιστολὰς ὅπως τὰς μεταφέρῃ εἰς τὸ γενικὸν Ταχυδρομεῖον. Ὁ κ. Σκοπελίδης τότε μόνον ἐνθυμήθη ὅτι ἐλησμόνησε εἰς τὸν θύλακά του τὰς δύο του ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Κόμησσαν Δεβὲρ Λασχιατῶ καὶ τὸν κ. Σαλαμουράκια. Προὐχώρησε λοιπὸν πρὸς τὸν ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον καὶ τὰς ἐνεχείρισεν εἰς αὐτόν, ὅστις καὶ φιλοφρόνως τὰς ἔλαβε.

Πέντε λεπτὰ πρὶν τῆς 6ης ὥρας, κυρία ὑψηλή, πεπλοφόρος, εἰς μέταξωτὰ καὶ ἐκ κατηφὲ πολυτελῆ ἐνδύματα περιτετυλιγμένη, ἀναφαίνεται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἐβάδιζε μεγαλοπρεπῶς καὶ βραδύτατα, ὡς νὰ περιέμενε τινά.

Ἡ περιέργεια τῶν περιεστώτων ἐκορυφώθη διὰ τὸ τοσοῦτον μεγαλεῖον. Διάφοροι δὲ νέοι προσήγγιζον αὐτὴν προσπαθοῦντες ν᾽ ἀνακαλύψωσι ἂν τὸ ὑπὸ τὸν πυκνὸν πέπλον πρόσωπον τῆς Κυρίας ταύτης ἦτο ἐπίσης ὡραῖον ὡς τὸ κυπαρίσσινον ἀνάστημά της.

Ἀνανήφων τῶν σκέψεών του, ὁ κ. Σκοπελίδης, προσήγγισε καὶ οὗτος αὐτήν, ὅταν ἡ κομψὴ κυρία ὀρέγουσα τὴν χεῖρα πρὸς αὐτόν, λέγει.

— How do you do? (τί κάμνετε;). Ἀνεγείρουσα δὲ μικρὸν τὸν ἐκ μέλανος φαιοῦ πέπλον, προσποιουμένη ὅτι ἔφερε τὸ μανδήλιον εἰς τὴν ῥῖνα, ἀφῆκε εἰς τὸν ἥρωα ν᾽ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἦτο ἡ Ἐλαΐζα.

Ἀμφιβολία δὲν ὑπῆρχεν εἰς τοῦτο. Τὸ δὲ κάλλος της διέλαμπε ἐν τῷ μέσῳ τῆς πολυτελείας καὶ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ συρμοῦ τὰ ὁποῖα ἔφερεν, εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ἐφαίνετο ἀριστοκράτις ποιοῦσα τιμὴν πρὸς τὸν εὐγενέστερον δοῦκα τοῦ Λονδίνου νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς τὸν βραχίονά του.

Ἐμπνεόμενος καὶ αὖθις ὑπὸ τῶν μᾶλλον εὐφροσύνων ἐντυπώσεων ὁ κ. Πάτροκλος, μετὰ ζέσεως ἔσφιγξε τὴν χεῖρα της καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐχαρίστησίν του ὅτι τὴν ἐπανέβλεπε.

Ἐν ἀκαρεῖ πάντες οἱ καπνοὶ τῶν πολιτικῶν σκέψεών του διελύθησαν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ὁ ἥρως ἡμῶν διετήρησεν εἰς τὴν μνήμην του εἰς πολλῷ μείζονα βαθμὸν τὴν Ἐλαΐζαν ἢ τὴν κόμησσαν Δεβὲρ Λασχιατῶ, καὶ ὅτι ἀνεβίβασεν αὐτὴν ἐν τῇ φαντασίᾳ του εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἀρετῆς ἢ τὴν δυστυχῆ ἐκείνην. Προσέφερε λοιπὸν τὸν βραχίονά του πρὸς αὐτήν. Ἐγκατέλειψαν δὲ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου ἐν μέσῳ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν περιεστώτων, διότι βεβαίως ὡραιότερον ζεῦγος σπανίως τις ἔβλεπε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

Οἱ Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐλαΐζας

— Ἐγευμάτισες, φιλτάτη Ἐλαΐζα; ἐγὼ ἔτι δὲν ἐγευμάτισα.

— Ὄχι, φίλτατε.

— Γνωρίζεις κανὲν καλὸν Ξενοδοχεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ φοιτῶσιν Ἕλληνες; εἰς τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν ἰδιαίτερον δωμάτιον;

— Μάλιστα, ἔρωτά μου, ἀπεκρίθη αὐτὴ μετὰ ζωηροτάτης προθυμίας. Ὑπάγωμεν ἂν ἐπιθυμῇς εἰς τὸ Μέγα Ξενοδοχεῖον τῆς Βικτωρίας εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Γιούστων. Ὅταν ἐπεστρέψαμεν μὲ τὴν κυρίαν Ἀμβροσίου ἐκ τῆς Μάντσεστερ, εἰσήλθομεν διά τινα λεπτὰ διὰ νὰ φάγωμεν κἄτι τί, καὶ εὗρον αὐτὸ ἓν τῶν καλλιτέρων Ξενοδοχείων.

— Ἄριστα... ἂς εἰσέλθωμεν λοιπὸν εἰς τοῦτο.

Ἐν τῇ πλατείᾳ ταύτῃ ὑπάρχουν δύο πελώρια ξενοδοχεῖα, δύο διακεκριμένα κτίρια, ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς Πλατείας τοῦ μεγάλου σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ φέροντος εἰς Βίρμιγκαμ καὶ Μαγχεστρίαν. Τὸ ἓν ὀνομάζεται τῆς Βικτωρίας, τὸ ἕτερον τοῦ πρίγκιπος Ἀλβέρτου. Ἦσαν ταῦτα τότε ἐκ τῶν πρωτίστων τοῦ Λονδίνου, καθότι ἡ ἐπιδημία τοῦ ἐγείρειν πελώρια καὶ πολυδάπανα ξενοδοχεῖα διὰ τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν εἶχεν εἰσέτι ἀρχίσει.

Ἅμα εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ ξενοδοχείου τῆς Βικτωρίας, ἡμιδωδεκὰς ὑπηρετῶν βελλαδοφόρων μετὰ περιλαιμίων λευκῶν παρουσιάσθησαν ὅπως ὑποδεχθῶσιν αὐτούς.

Ἐζήτησαν ἰδιαίτερα δωμάτια.

Ὡδηγήθησαν ἐντὸς ξενῶνος κομψῶς ἐσκευασμένου μεθ᾽ ὑψηλῶν κατόπτρων, λαμπροχνόων ταπήτων, ἀναπαυτικῶν ἑδρῶν, εὐρυτάτων ἀνακλίντρων καὶ ὡραίων σκευῶν.

Ἐτέθησαν ἐνώπιον τοῦ κ. Πατρόκλου δύο χρυσοδεμένα μετὰ μαροκίνου ἐρυθροῦ δέρματος φυλλάδια. Ἤνοιξε ταῦτα. Τὸ ἓν περιεῖχε ἀδιέξοδον κατάλογον ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν φαγητῶν. Τὸ ἕτερον στήλας καὶ σελίδας ὁλοκλήρους τῶν λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν οἴνων ἁπάντων τῆς οἰκουμένης.

Ὁ κ. Πάτροκλος, διατρέχων ἀμφοτέρους τοὺς καταλόγους, καθ᾽ ἣν ὥραν ὁ ὑπηρέτης περιέμενεν ὑποκλινῶς τὰς διαταγάς του, ὡμοίαζε λεμβοῦχον μεταξὺ ἀναριθμήτων ὑφάλων, μὴ γνωρίζοντα πόθεν νὰ ἐξέλθῃ. Ἠγνόει τί φαγητὰ νὰ ἐκλέξῃ. Ἐπὶ τέλους ἔδραξε τὸν μῖτον τῆς Ἀριάδνης. Ἤρχισε νὰ διατάττῃ τὸν ζωμὸν ἐκεῖνον οὗτινος ἡ τιμὴ εἰς τὸν κατάλογον ἦτο ἡ ἀνωτάτη. Τὸν ἰχθὺν οὗτινος ἡ μερὶς ἐσημειοῦτο περισσότερα σελλίνια, καὶ οὕτω καθ᾽ ἑξῆς. Τὸ αὐτὸ ἐποίησε καὶ μὲ τοὺς οἴνους. Ἐνθουσιωδῶς ἠθέλησε νὰ δώσῃ πρὸς τὴν Ἐλαΐζαν γεῦμα βασιλικόν, μὲ ἀρκετοὺς οἴνους ἐκ τῶν καλλίστων, ὅπως ἀνοίξῃ τὴν καρδίαν της καὶ ὁμολογήσῃ πρὸς αὐτὸν πάντα τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ οἴκου τοῦ κ. Ἀμβροσίου, τοῦ θεμελίου λίθου τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἰδέας.

Ὅταν ἔμειναν μόνοι, καὶ ἡ Ἐλαΐζα ἀνύψωσε τὸν πέπλον, ἐκβαλοῦσα τὸ καπελλίνιόν της, ὅταν τὸ ἀμβρόσιον πρόσωπον αὐτῆς καὶ ἡ ἄφθονος κόμη της μὲ τοὺς λαμπροὺς πλοκάμους διεχύθη ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς, ὁ κ. Πάτροκλος ἔμεινεν ἔκπληκτος, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος ἤθελε μείνει, εἰς τὴν μεγάλην ἐνώπιόν του καλλονήν.

(ἀκολουθεῖ)

26

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΫΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ — ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ΄.

Ἀναχώρησις τῆς Δεσποίνης Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Δεσποίνης Δουλείας. — Ἄφιξις τῆς Αὐτοκρατείρας Εὐρώπης καὶ τῶν Δεσποινίδων Ἱστορίας καὶ Ἀληθείας.

Ὁ Διάβολος ἐκύρτωσε τὸ σῶμα μετὰ σεβασμοῦ, τὴν κεφαλὴν φέρων πρὸς τὴν γαστέρα του, ἀποσπῶν τὸν πῖλον, κρεμνῶν τοὺς δύο βραχίονάς του μέχρις ἐδάφους, ὡς ὁ ἐλάχιστος εἵλως ἐνώπιον τοῦ τυραννικωτέρου τῶν Σπαρτιατῶν, προφέρων ὑποδοχῆς ποικίλας κολακευτικὰς φράσεις.

Ἱστάμεθα τεθορυβημένοι, ἐγώ τε καὶ ὁ στρατηγὸς Καλλέργης καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος, εἰς τὴν ὄψιν τῶν τριῶν γυναικῶν καὶ εἰς τὴν ταπεινὴν θέσιν τοῦ νομιζομένου καὶ ἐπονομαζομένου ἡγεμόνος τοῦ σκότους παρὰ τῶν θνητῶν ἐνῷ ἀλλαχοῦ ὀψόμεθα ὅτι πᾶν ἕτερον ἐπίθετον ὀφείλει τις νὰ δώσῃ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα τοῦ Ἅδου ἢ τὸ τοιοῦτον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ΄.

Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς ὑφηλίου, Εὐρώπη,

Αἱ δύο ἐφάμιλλοι τῆς Ἥβης καλλοναὶ αἱ παρακολουθοῦσαι τὴν Αὐτοκράτειραν Εὐρώπην ἦσαν δύο δίδυμοι. Ἡ μία ἡ ἀειθαλὴς Δεσποινὶς Ἱστορία, καὶ ἡ ἑτέρα ἡ ἀειθαλεστέρα δεσποινὶς Ἀλήθεια. Ἀμφότεραι ἦσαν αἱ δύο ἀνώτεραι σύμβουλοι τοῦ Ἀνακτοβουλίου τῆς γραίας Αὐτοκρατείρας.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ταύτης παρηκολούθησα τὰς τρεῖς αὐτὰς διακεκριμένας κυρίας, ἐπὶ τῆς γῆς, καθὼς καὶ εἰς τὰ Ἠλύσια καὶ εἰς τὸν Ἅδην, ἐπειδὴ αὗται ὑπῆρξαν, ὡς οἱ ἀναγνῶσται μου θέλουσιν ἴδῃ, σύμβουλοι τῆς Αὐτοκρατείρας Εὐρώπης εἰς τὰ πολυποίκιλα παρουσιασθέντα ζητήματα ἐνώπιον ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὀφείλω κατὰ καθῆκον νὰ δώσω μικρὰν ἑκάστης τῶν τριῶν περιγραφήν, πρὶν περαιτέρω προχωρήσω εἰς τὴν διήγησιν τῶν τεραστίων συμβάντων, τῶν παρουσιασθέντων ἐνώπιον ἡμῶν.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐρώπη, ἂν καὶ προαιώνιος, δὲν ἐφαίνετο γυνὴ ὑπεράνω τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν. Ἦτο ἐνδεδυμένη μετὰ μεγάλης πολυτελείας. Ἔφερεν ἐσθῆτα, μαντίλλια καὶ τρίχαπτα πολυτελεστάτων τελευταίων παρισινῶν συρμῶν. Εἰς τοὺς πόδας ὑποδημάτια κατάχρυσα ἐπὶ τοῦ μικροῦ ποδός της, πολὺ ὑψηλῶν καττυμάτων. Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της αὐτοκρατορικὸν στέμμα ἐπίχρυσον καὶ βρύον πολυτίμων λίθων. Εἰς τὴν μίαν χεῖρα ἐκράτει ῥιπίδιον, ὡς νὰ ὑπέφερεν ὑπ᾽ ἀενάου καύσωνος, εἰς τὴν ἄλλην κυλινδρικὸν σιδηροῦν ῥαβδίον, ἡμίσεως μόνον μέτρου μήκους. Ἐπ᾽ αὐτοῦ ἦσαν γεγραμμέναι δι᾽ ἀναγλυφικῶν ἐξ ἀργύρου στοιχείων, αἱ λέξεις Κ ο ι ν ὴ γ ν ώ μ η. Εἶχε τὸ στῆθος ἀνοικτόν, ἐφ᾽ οὗ ἡμιεφαίνετο ἀδαμάντινος καὶ χρυσοῦς σταυρός, ἡμικρυπτόμενος ἐντὸς τοῦ ἐκ τριχάπτων λεπτοῦ κολοβίου (καμιζόλα) τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν ἐσθῆτα ἔφερεν. Εἶχε τὰς χεῖρας μικροτάτας, κεκρυμμένας δὲ ἐντὸς τῶν λεπτοτέρων καὶ στιλπνοτέρων ἐξ ἐριφίου δέρματος χειροκτίων τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας.

Ἐθεώρουν μετὰ μεγάλου σεβασμοῦ ἀτενῶς τὴν γραῖαν αὐτήν, ἥτις τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰσελθοῦσα, ἦτο νὰ προσεγγίσῃ λίαν φιλοπεριέργως τὰς τραπέζας, περὶ ἃς τῶν ὁποίων ἐκάθηντο οἱ χαρτοπαίζοντες καὶ οἱ συνδιαλεγόμενοι, προσηλώσῃ τὸ οὖς της ὅπως ἀκροασθῇ τὰς συνομιλίας των, φέρουσα δὲ τὸν ὀμματοϋάλιον ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ της, περιέφερε τοῦτον πανταχοῦ.

Ἐθεώρουν, λέγω, τὴν γραῖαν αὐτοκράτειραν, ἀφ᾽ ἑνὸς μετὰ σεβασμοῦ, ἀφ᾽ ἑτέρου μετὰ μεγίστης ἀπορίας. Ἀδύνατον ἦτο νὰ πιστεύσω, ὅτι ἦτον ἡ ἰδία περιλάλητος καὶ περιβόητος Αὐτοκράτειρα τῆς ὑφηλίου Εὐρώπης, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὁ Διάβολος Ἀρχηλὰν ἐξηκολούθει ἱστάμενος ἀσκεπὴς μετὰ σεβασμοῦ. Τοῦτο ἦτο πρὸ πάντων τὸ διεγεῖρον τὴν ἔκπληξιν καὶ περιέργειάν μου. Καὶ ὅμως ἔλεγον ἐντός μου: Τίς δύναται σήμερον ν᾽ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀβροσταγῆ ταύτην θυγατέρα τοῦ Ἀγήνορος καὶ τῆς Τηλεφάσσης, τὴν ἱππότιδα τοῦ λευκοῦ Ταύρου, μίαν τῶν συζύγων τοῦ πατρὸς τῶν θεῶν, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κάδμου, Φοίνικος καὶ Κίλικος; Τὴν θείαν τῶν ἐνδόξων Θάσου καὶ Πολυδώρου Εὐρώπην; Τὴν μητέρα τοῦ Μίνωος, Ραδαμάνθυος, Σαρπηδόνος καὶ Δωδόνου, ἐξ ὧν κατάγεται ἡ ἀριστοκρατία ἡμῶν, ὁ Δευκαλίων, ὁ Γλαῦκος, ὁ Εὔανδρος, ὁ Βελλεροφόντης, ὁ Ἰδομενεὺς καὶ πλεῖστοι ἄλλοι; Ἰδοὺ ἡ ἀρχαιοτέρα βασίλισσα τῆς Κρήτης, ἡ ἀρχαιοτέρα ἡμίθεος αὐτοκράτειρα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐν γένει ὅλης τῆς κλασσικῆς γῆς, πρώτην φορὰν κατόπιν τόσων αἰώνων ἐπισκέπτεται τὴν πατρίδα της, ἥτις εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία πρώτη τὴν ἔκαμε γνωστήν, πρώτη τὴν ἀνέθεψε, πρώτη τὴν ἐδόξασε. Ὦ ὀλύμπιοι θεοί! ὁποία ἀχαριστία! ὁποία ἀγνωμοσύνη! Ὤφειλε τάχα, ἐπειδὴ ὁ σύζυγός της ὀλύμπιος Ζεὺς καθιέρωσε τὴν πολυγαμίαν, καὶ ὑπεράνω παντὸς Σουλτάνου, καθιέρωσε χαρέμιον ἐκ τῶν λαμπροτέρων καλλονῶν τῆς γῆς, ὤφειλεν αὐτὴ ἡ ὡραία Εὐρώπη, ἐμμανὴς ἐκ ζηλοτυπίας, νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ, μᾶς ἐγκαταλείψῃ, καὶ δι᾽ αἰῶνας λησμονήσῃ τὴν γῆν αὐτήν, ἐφ᾽ ἧς ἔζησαν οἱ γονεῖς, ἀδελφοὶ καὶ τοιαύτη σειρὰ ἐπισήμων συγγενῶν της;

Ἐθεώρουν μετ᾽ ἀπορίας τὴν θυγατέρα ταύτην τοῦ Ἀγήνορος, τὴν ἔχουσαν ἰχῶρα ἐν τῷ αἵματί της, διότι ἦτον ἀνεψιὰ τοῦ θεοῦ τῆς θαλάσσης Ποσειδῶνος, καὶ δὲν ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω, πῶς κἄν, ποτέ, οὐδ᾽ ἅπαξ, μᾶς ἐπεσκέφθη, ἀφοῦ μᾶς ἐγκατέλειψε. Δὲν παρευρέθη κἂν εἰς τοῦ ἀδελφοῦ της Κάδμου, τοῦ Βασιλέως τῆς Βοιωτίας τοὺς γάμους ὅταν ὁ Ζεὺς τὸν ἐνύμφευσε μὲ τὴν Ἁρμονίαν, θυγατέρα τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τοὺς ὁποίους γάμους κατέβησαν καὶ παρευρέθησαν ἅπαντες οἱ θεοί. Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ μῖσος της κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Νῦν δέ, ὅταν ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται εἰς τὴν μεγαλειτέραν ἐξαχρείωσιν καὶ διαφθοράν, εἰς ἀληθῆ ἀποσύνθεσιν, αὐτὴ δέ, ἀφοῦ ἔπιε καὶ τὴν ἐσχάτην σταγόνα τῆς ἡδονῆς, ἀφοῦ ἐπότισε τὴν ὑφήλιον μὲ τόσα αἴσχη, μᾶς ἔρχεται πρώτη πρὸς ἡμᾶς. Ἔτριψα τοὺς ὀφθαλμούς μου. Ἀδύνατον, διενοήθην, νὰ εἶνε ἡ ἰδία. Τίς δύναται σήμερον νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ἐκκεντρικῆς ταύτης γραίας, τὴν ζωηρὰν νέαν, ἥτις εὔφλεκτος ἐκ παθῶν, ἀκόρεστος ἡδονῶν, ἐνετρύφησεν ἐν πάσῃ ἡδυμανίᾳ, ἥτις ἐβυθίσθη εἰς παντὸς εἴδους ἀσωτείαν, μεταβαίνουσα διαδοχικῶς ἐξ ἀγκαλῶν εἰς ἀγκάλας, πλείστων ἐπισήμων στρατιωτικῶν τῆς ἐποχῆς της; Τί λέγω; ἥτις συνῆψε σχέσεις παρανόμους μετὰ τῶν μᾶλλον φανατικῶν καὶ δεισιδαιμόνων ἱεραρχῶν; . . . . Ἔτι χεῖρον! ἥτις ἐγένετο ἀλληλοδιαδόχως ἡ παλλακὶς διαφόρων ἀπίστων ἀπατεώνων καὶ τυχοδιωκτῶν; Οὐδεμία ποτὲ γυνὴ ἔζησε βίον πλήρη φάσεων, καὶ φάσεων ἀντιδιαμέτρου ὄψεως, ὅσον αὐτή. Ἐστράγγιζε πολλάκις μέχρι σταγόνος τὸ κύπελλον τῆς ἡδονῆς καὶ εὐφροσύνης. Ἐλίκμησε μέχρι ξηρασίας τὸ πύελλον τῆς πικρίας, ἀπέδη ἡ ἐλαστικὴ σφαῖρα τῶν λακτισμάτων τῆς τυφλῆς τύχης, καὶ ἔτι ἡ τάλαινα δὲν ἐσωφρονίσθη. Εἶνε σήμερον γραῖα, ἀγνοοῦσα τί κάμνει. Καὶ ὅμως ἡ Εὐρώπη ἦτο ποτὲ νέα διακεκριμένη. Καθ᾽ ὅλον τὸν βίον τῆς τρυφῆς της εὗρε καιρὸν μελέτης καὶ σπουδῆς, πεπροικισμένη δὲ διὰ γονίμου ἑλληνικῆς εὐφυΐας, καὶ ἑλληνικῆς παιδείας, ἐκαλλιέργησε τὸν νοῦν της λαμπρότατα.

Ἀλλὰ παράδοξον νὰ προσθέσω, τὸ κρανίον τῆς καταπληρωθὲν ὑπὸ ἀπειρίας γνώσεων, ὁμοιάζει σήμερον ἀπέραντον ἀποθήκην εἰς τὰ ἀστιβῆ ἐμπορεύματα τῆς ὁποίας δὲν δύναται ποτὲ αὐτὴ νὰ εὕρῃ τὸ ἐλάχιστον πρᾶγμα, οὔτε τὸ μεγαλείτερον ἐνώπιον της ἔπιπλον, ὅταν τὸ ζητῇ, διὸ αἰωνίως εὑρίσκεται ὡς ἐν ὁμίχλῃ, εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ πρώτου τῶν ὑποθηκοφυλάκων της, ὅστις ἀναδεικνύεται ἀναιδέστερος, πονηρότερος, τολμηρότερος καὶ μᾶλλον ψεύστης. Ἐνθυμήθην τὴν χαριτόβρυτον καὶ ὡραίαν ταύτην Εὐρώπην, ὅταν ἐν τῇ ἥβῃ αὐτῆς, συνέζη μετὰ τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος. Ὦ Ζεῦ! πόσον τότε ἦτο σώφρων καὶ ἀξιάγαστος! Μόλον ὅτι ὁ Καῖσαρ, ὡς ἄλλος Λουδοβῖκος ΙΔ΄. εἶχε συγχρόνως καὶ τὴν Σερβιλίαν, καὶ τὴν Πομπίαν, καὶ τὴν Κλεοπάτραν καὶ τὴν Καλπουρνίαν καὶ ἄλλας εὐνοουμένας του πολλὰς καλλονάς. Ἦτο τότε ἡ Εὐρώπη φυσική, φίλαπλος, ἄνευ πονηρίας, ἦτο ἡ ἐκλεκτὴ τῆς καρδίας του. Ὁποία διαφορὰ σήμερον, μεταξὺ τῆς νέας ἐκείνης, καὶ τῆς ἀσχήμου, εὐπίστου ἀφ᾽ ἑνός, καὶ παμπονήρου ἐξ ἄλλου γραίας ταύτης! Ἡ Εὐρώπη ἄλλοτε ἦτο τοῦ Καίσαρος τὸ τάλισμάνιον, δι᾽ οὗ ἐκεῖνος ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τοῦ συλλοβάτου ἐφ᾽ οὗ σήμερον τὸν εὑρίσκομεν καὶ τὸν τιμῶμεν. Τὸν ὠδήγησε τότε ἡ ὡραία Εὐρώπη εἰς μίαν τῶν ἐπαύλεών της ἐπὶ τῆς νήσου Ῥόδου, ὅπως ἐκεῖ διδαχθῇ τὴν ῥητορικὴν ὑπὸ τοῦ Ἀπολλωνίου. Τὸν συνώδευσε [illegible] εἰς Ἱσπανίαν, ὅπου καὶ ἐδίδαξε πρὸς αὐτὸν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν καὶ προτιμᾷ καλλίον νὰ εἶνε ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἑνὸς χωρίου τῆς Ἱσπανίας ἢ παρὰ ὁ δεύτερος ἐν Ῥώμῃ. Τὸν συνώδευσεν ἐπτὰ μακρὰ ἔτη εἰς τὰς ἐκστρατείας του κατὰ τῶν Γαλατῶν, Ἑλβετῶν καὶ Βέλγων, διέβη δὶς τὸν Ῥῆνον μετ᾽ αὐτοῦ καὶ [illegible] Μάγχην. Κατὰ τὰς [illegible] ἡ Αὐτοκράτειρα αὐτὴ ἦτον ἡ μᾶλλον ἀφωσιωμένη γυνὴ τοῦ Καίσαρος, μόλον [illegible] ἦτο ἀσπίλος καὶ ἄμωμος. Εἶχεν [illegible] Ἀντωνίου, [illegible] τοῦ Καίσαρά της. Ἐπέστρεψεν [illegible] εἰς Ῥώμην, ἐκεῖ δὲ ἐντὸς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἔδιδε δημόσια γεύματα καὶ ποικίλας διασκεδάσεις εἰς τιμὴν τοῦ συζύγου της. Τὸν ἠκολούθησε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην μάχην τῶν Φαρσάλων, ἐν ᾗ ἐνίκησε τὸν Πομπήϊον, καὶ τὸν ἐδίδαξε τίνι τρόπῳ νὰ μεταχειρίζηται ἕνα ἡττημένον ἐχθρόν. Τίς δύναται ν᾽ ἀναγνωρίσῃ σήμερον τὴν νεκρόχρουν ἐκ τῆς ὀρυζαλεύρου κόνεως φυσιογνωμίαν της; Τὴν ἐμβαλωμένην καὶ βραδυκίνητον ἐκείνην γραῖαν, τὴν ἄλλοτε εὐγενῆ μετὰ ἀναπεπταμένης χλαμίδος ὠκυτάτην Εὐρώπην τῶν ἡρωϊκῶν μας; Νῦν περιπατεῖ ἀσταθῶς, καὶ ἑφελκύει τὴν προσοχήν, οὐδόλως ὅμως καὶ τὸν θαυμασμόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ΄

Ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐρώπη καὶ ὁ ἅγιος καὶ τίμιος Σταυρός.

Ἡ γραῖα Εὐρώπη, ἧς ἡ καταγωγή, ὡς εἴπομεν, ἦτο Ἑλληνικωτάτη, ἐὰν ἡ ἁρπαγὴ αὐτῆς παρὰ τοῦ συζύγου της Διὸς ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Φοινίκην, εἶχε διὰ μυστικοσυμβούλους της δύο ἑλληνίδας περιφανοῦς γένους. Ἡ μία ἦτο ἡ δεσποινὶς Ἱστορία, καὶ ἡ ἑτέρα ἡ Δεσποινὶς Ἀλήθεια. Ἡ Δεσποινὶς Ἱστορία ἦτο περίφημος ζωγράφος καὶ στενογράφος, μετ᾽ ἀπεράντου μνήμης. Παρηκολούθει δὲ πάντοτε τὴν Αὐτοκράτειραν, εἰς οἱονδήποτε μέρος ἐταξείδευε, λαμβάνουσα κατ᾽ ἐπιταγὴν αὐτῆς σημειώσεις τῶν λόγων καὶ πράξεων τῶν διαφόρων θνητῶν, καθότι ἡ μνήμη τῆς γραίας ἦτο ἤδη τρισαθλιεστάτη. Ἡ δεσποινὶς αὐτὴ ἦτο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος τὴν φυσιογνωμίαν τῆς κυρίας αὐτῆς. Ἡ ἐπιδερμίς της ἦτο δροσερὰ καὶ ὁμοία τῆς Ἥβης, ἡ δὲ ἔκφρασις τοῦ προσώπου της πηγὴ εἰλικρινείας. Ἦτο ἔφορος τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Αὐτοκρατορίας, διὸ πλεῖστοι ἀενάως ἤρχοντο πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν συνεβουλεύοντο ὅταν εἶχον ἀνάγκην ἀληθῶν αὐθεντικῶν πληροφοριῶν. Ἡ νέα αὕτη οὐδέποτε ἐγένετο συνένοχος τῶν κοινωνικῶν διαβράσεων τῆς Αὐτοκρατείρας, τῶν διαθρύψεων αὐτῆς, οὔτε τῶν κοσμικῶν περιπλανήσεων καὶ περιπετειῶν της. Οὐδεὶς ποτὲ ἀνὴρ τὴν ἐξηπάτησεν. Ἦτο ἔμφρων, σοφή, ἄσπιλος, ἄμωμος καὶ ἁγνοτάτη νεᾶνις. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ γραῖα Εὐρώπη πάντοτε ἐζήτει τὴν γνώμην αὐτῆς καὶ τὰς νουθεσίας της, ὁπόταν οἱ καιροὶ ἦσαν δριμεῖς καὶ αἱ περιστάσεις δειναί, πλὴν περιεργότατον νὰ εἴπωμεν, σπανιώτατα παρηκολούθει αὐτάς. Ἡ ἑτέρα δεσποινὶς Ἀλήθεια, ἥτις δὲν ἔπαιζε μικρὸν μέρος παρὰ τῇ Αὐτοκρατείρᾳ, ἦτο ἡ ἐμπιστευτικὴ σύμβουλος ἐπίσης τῆς δεσποινίδος Ἱστορίας, ἦτο δὲ καὶ γνησία ἀδελφὴ αὐτῆς. Ἦτο μεγίστη καλλονή, μὲ στρογγύλον ἀνοικτὸν πρόσωπον, γέμον φωτὸς καὶ εἰλικρινείας. Ἡ νέα αὕτη εἶχε μεγίστην ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν κυρίαν της, ἄγρυπνον δὲ ὄμμα ἐπ᾽ αὐτῆς, καὶ ποτὲ σχεδὸν δὲν τὴν ἐγκατέλειπεν οὔτε μίαν στιγμὴν μόνην, ἀλλὰ παρηκολούθει, ὡς ἡ δεσποινὶς Ἱστορία, ἀναγκαστικῶς, τὴν φανατικήν, δογματικήν, φιλοχρήματον καὶ ψευδοφιλόχριστον Εὐρώπην.

Ἀμφότεραι ἦσαν φιλάπλως ἐνδεδυμέναι, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἐπιδείξεως, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ διακεκριμένης καλλαισθησίας.

— Μεγαλειοτάτη! Ἔκραξε τέλος ὁ Διάβολος, ἀποσπῶν τὴν προσοχήν της ἐκ τῶν παρακαθημένων. Πάνσεπτος καὶ πότνια ἄνασσα, προσέθηκεν, κλίνων ὡς αὐλάρχης ἐνώπιόν της. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ παρουσιάσω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα τὸν στρατηγὸν Καλλέργην, τὸν ἥρωα τῆς 3ης Σεπτεμβρίου τοῦ 1843, τὸν ποιητὴν Ἀλέξανδρον Σοῦτσον, δημοφιλῆ σατυριστήν, γενικὸν ἐνθουσιαστήν, καὶ πρόδρομον τῆς 3ης Σεπτεμβρίου. Ὁ Ἀλέξανδρος Σοῦτσος, μεγαλειοτάτη, καὶ πρὸ τῆς ἐποχῆς αὐτῆς, μοὶ ἐφάνη πολὺ χρήσιμος, διότι μὲ ἐβοήθησε καὶ τὰ μέγιστα μὲ συνέδραμε διὰ τῶν σατυρικῶν ποιήσεών του εἰς τὴν ἐπιτυχίαν μου κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου.

Ἡ Αὐτοκράτειρα Εὐρώπη ἔκλινε μικρὸν τὴν κεφαλήν, διὰ τῆς διόπτρας της ἐναλλὰξ θεωροῦσα τοὺς παρουσιασθέντας εἰς αὐτήν. Αἱ δεσποινίδες Ἱστορία καὶ Ἀλήθεια, εἰς τὴν ἀκοὴν τῶν τελευταίων λόγων τοῦ Διαβόλου, ἤλλαξαν βλέμμα ἐκφραστικὸν καὶ ἀμφότεραι ἐμειδίασαν. Ἵσταντο μικρὸν ὄπισθεν τῆς Αὐτοκρατείρας Εὐρώπης, μὲ δεδεμένας χεῖρας.

— Ἐνταῦθα, Μεγαλειοτάτη εἶνε ὁ κ. Στέφανος Ξένος, ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Διαβόλου ἐν Τουρκίᾳ,» τῆς «Παγκοσμίου Ἐκθέσεως τῆς Κιστηλείας,» τῆς «Ἡρωΐδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως,» τῆς «Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως,» τῶν «Κλεφτῶν,» τῆς «Ἑνώσεως ἢ Διαμελισμοῦ τῆς Τουρκίας» καὶ ἄλλων διαφόρων πρωτοτύπων συγγραφῶν, ἀθροιστικῶς ἐκ πολλῶν πατριωτικῶν ἄρθρων, [illegible] ἐν [illegible] ἑλλαδικοῖς.

ἀκολουθεῖ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΩΣ ΕΠΟΠΤΗΣ ΑΞΙΩΜΑΙΚΟΣ

Ἂν ὁ Αὐτοκράτωρ ἀκούσῃ τὴν συμβουλὴν τοῦ λοχαγοῦ Κούτλε καὶ ἐκτελέσῃ αὐτήν, μέχρις οὗ ἐπανέλθῃ εἰς Βερολῖνον θὰ πληρώσῃ τὰ ρύλλα ἑνὸς ὀγκωδεστάτου σημειωματαρίου. Ἄγγλος τις ἀξιωματικὸς πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ταχυδρόμου τῆς Λιβερπούλης» ἔλεγεν, ὅτι κατεστενοχωρήθη ἐκ τῶν πολυπληθῶν καὶ ὀρθῶν ἐρωτήσεων, τὰς ὁποίας ὁ Αὐτοκράτωρ ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν κατὰ τὴν παράταξιν τῶν στρατιωτῶν. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος; ἠρώτησε, δεικνύων ἐθελοντήν τινα. Τί ἐργασίαν κάμνει; «Ποίου εἴδους εἶνε τὸ παλαιὸν ἐριοῦχον ἐκ τοῦ ὁποίου κατεσκευάσθη ἡ στολή του; Ὁ στρατιωτικὸς σάκκος του εἶνε ἀδιάβροχος;» Ταῦτας καὶ πλῆθος ἄλλων ἐρωτήσεων ἐξεσφενδόνιζεν ὁ Αὐτοκράτωρ περιφέρων ἀπαντα-χοῦ τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ θαυμάζων ἰδίως τὸν τρόπον δι' οὗ ἔφερον οἱ ἄνδρες τὰ ὅπλα των, καλέσας δ' ἕνα τῶν ὑπασπιστῶν του εἶπε νὰ λάβῃ τοῦτο ὑπὸ σημείωσιν.

—

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπιθεωρήσας τοὺς ἐξ Ἑτωνίας ἐθελοντάς, ἔδειξε ὅσον το δυνατον μέγιστον ἐνδιαφέρον εἰς τοὺς ἐλιγμοὺς τῶν ἐθελοντῶν παίδων καὶ μετὰ το πέρας τῶν γυμνασίων των εἶπε· «Πολὺ εὐηρεστήθην βλέπων τοὺς παῖδας τούτους, οἵτινες ἐξετέλεσαν ἀξιόλογα τὰ γυμνάσιά των. Χαίρω δὲ διότι βλέπω τόσον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν νὰ σπουδάζωσι μετ' ἐνδιαφέροντος τον χειρισμον τῶν ὅπλων καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἐάν ποτε ἐλκύσωσιν εἰς ἀληθῆ μάχην τὰ ξίφη των, θὰ το πράξωσιν ἀνδρείως καὶ θὰ ἐπιδείξωσι τὴν αὐτὴν γενναιότητα καὶ δραστηριότητα, ἥτις ὑπῆρξε πάντοτε το χαρακτηριστικον σημεῖον τοῦ Ἄγγλου στρατιώτου.»

—

ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΒΡΟΧΗΣ

Ὁ Συνταγματάρχης Δραϋενφορθ ἀνεχώρησε διὰ το Τεξὰς ἔνθα θὰ ἐκτελέσῃ νεωτέρας ἀποπείρας προς παραγωγὴν βροχῆς τεχνητῆς εἰς τὰς χώρας τὰς πασχούσας ἐκ ξηρασίας δι' ἀεροστάτων πεπληρωμένων ὀξυγόνου καὶ ὑδρογόνου καὶ ἠρμένων εἰς μέγα ὕψος εἰς τον ἀέρα. Θὰ τελεσθῶσιν δὲ καὶ δοκιμασίαι διὰ τῆς ἐκρήξεως δυναμίτιδος προσκεκολλημένης εἰς τὰς οὐρὰς ὑπερμεγέθων χαρτίνων ἀετῶν, ἕνεκα τῆς θεωρίας ὅτι δύναται νὰ παραχθῇ βροχὴ διὰ τῆς συγκρούσεως, ἥτις προξενεῖται ἐξ ἰσχυρῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἐν μέσῳ τοῦ ἀέρος. Ἡ δυναμίτις θὰ ἐκρηγνύεται καθ' ὃν τρόπον καὶ τ' ἀερόστατα, τουτέστι, διὰ λεπτοῦ τινος σύρματος ἀγομένου εἰς τοὺς χαρτίνους ἀετοὺς καὶ συνδεομένου μὲ ἠλεκτρικὴν τινα συσκευήν, ἥτις θὰ ἐνεργῇ τοποθετουμένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

—

ΤΡΟΜΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ LYNCH

Ἐνῷ γνωστός τις γαιοκτήμων ἐν Ἀτλάντῃ ὀνόματι Ἰωάννης Λόβε, ἀπουσίαζε τῆς οἰκίας του τὸ Σάββατον, μαῦρος τις ὀνομαζόμενος Λεβίς, ἐργαζόμενος παρ' αὐτῷ, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του ὡπλισμένος μὲ πυροβόλον καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὴν κυρίαν Λόβε νὰ τοῦ παραδώσῃ ὅσα χρήματα εἶχεν, ἀλλὰ τῆς κυρίας Λόβε ἀρνηθείσης, τὴν ἐκτύπησεν διὰ τοῦ πυροβόλου· ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐπῆλθεν ἀμέσως ὁ θάνατος, ὁ Λευὶς ἔλαβεν ἐκ τοῦ τοίχου τὸ ὅπλον τοῦ Κ. Λόβε καὶ ἐπυροβόλησεν αὐτὴν εἰς τὴν καρδίαν· ὁ φίλος τότε ἐρήκωσε τὸ πτῶμα καὶ τὸ ἔρριψεν ἐντὸς φρέατος ὄπισθεν τῆς οἰκίας. Ἐπιστρέφων δὲ οὗτος εὗρεν τὸ διετὲς βρέφος τῆς δολοφονηθείσης κλαῖον ἔλαβε καὶ τοῦτο ἐκ τῆς κλίνης του καὶ τὸ ἔρριψεν εἰς τὸ φρέαρ ἐπὶ τῆς μητρός του, ὅπερ ἀμέσως ἐφονεύθη ἐκ τῆς πτώσεως· ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ κ. Λόβὲ τότε ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ νὰ κράζῃ εἰς βοήθειαν, ἀλλ' ὁ μαῦρος ἥρπασε ἀμέσως πέλεκυν ἵνα φονεύσῃ καὶ τὸ παιδίον ἀλλ' αὐτὸ ἔτρεξε πρὸς τὸ φρέαρ καὶ ἐπήδησεν ἐν αὐτῷ κτυπῆσαν ἐσωτερικῶς σπουδαίως, ἔζησεν ὅμως ἀρκετὰ ὅπως διηγηθῇ τὴν ἱστορίαν τοῦ κακούργου, ὁ δολοφόνος δὲ βλέπων ὅτι τὸ παιδίον ἐκινεῖτο εἰς τὸ βάθος τοῦ φρέατος, ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ, σιδηροῦν τι ἀγγεῖον καὶ πολλοὺς μεγάλους λίθους μὲ πρόθεσιν ὅπως τὸ ἀποτελειώσῃ.

Ὁ Λόβὲ ἐπέστρεψεν τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου μὴ εὑρίσκων δὲ τὴν οἰκογένειάν του ἤρχισε νὰ κράζῃ καὶ ν' ἀναζητῇ αὐτήν, δὲν κατώρθωσε δὲ νὰ εὕρῃ τὰ πτώματα ἢ περὶ τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς· τὸ μικρὸν παιδίον ἔζη ἔτι ἀλλὰ θανασίμως πληγωμένον, συνελθὸν ὅμως διηγήθη εἰς τὸν πατέρα του ὅτι ὁ Levis ἐφόνευσε τὴν μητέρα καὶ τὴν μικρὰν ἀδελφήν του.

Ἀμέσως τότε ἐσχηματίσθη ὁμὰς ἀνθρώπων, οἵτινες ἔδραμον πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ δολοφόνου ὅστις ἀνεκαλύφθη εἰς Kildere, ἀπέχον τῆς Atlanta 13 μίλλια, ὅπου καὶ συνελήφθη· ὁ ἀστυνόμος παρέλαβεν αὐτὸν καὶ ἠμπόδισε τοὺς συλλαβόντας αὐτὸν ὅπως τὸν δικάσωσι καὶ καταδικάσωσι κατὰ τὸν νόμον τοῦ Lynch ἐν τῷ τόπῳ, οἱ πολῖται ὅμως συναθροισθέντες κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἀπεράσισαν νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν κακοῦργον· εἰς τὰς δύο λοιπὸν τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας, σῶμα ἔνοπλον ὥρμησεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ εἰσῆλθεν διὰ τῆς βίας, ἀναγκάσαντες τοὺς φύλακας ὅπως τοὺς δώσωσι τὴν κλεῖδα τῆς φυλακῆς τοῦ κακούργου. Τότε ἐξαγαγόντες αὐτὸν τὸν ἕτερον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Λόβε, τὴν σκηνὴν τοῦ ἐγκλήματος, ὅπου ὁ Λεβὶς ὡμολόγησε τὸ ἔγκλημά του.

Ὅλοι τότε ὁμοφώνως ἀπεράνθησαν ὅτι ἡ ἀγχόνη ἦτο πολὺ ὀλίγον διὰ τὸν κακοῦργον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ τὸν κατακαύσωσι ζῶντα ἐπὶ πασσάλου. Παρόντες κατὰ τὴν φρικαλέαν ταύτην ἐκδίκησιν ἦσαν πλέον τῶν 1,000 μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ μαῦροι βοηθοῦντες πρὸς συλλογὴν ξύλων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

Ὑψηλὸς πάσσαλος ἐμπήχθη εἰς τὴν γῆν καὶ πέριξ ἔβαλον ξύλα εἰς ὕψος 4 ποδ. ὁ Λεβὶς προσεδέθη εἰς τὸν πάσσαλον, καὶ τότε ἤναψαν τὰ ξηρὰ ξύλα. Ὁ Λεβὶς ἐζήτει χάριν ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἀπήντα δι' ἀρῶν, ὅτε δὲ αἱ φλόγες ὑψώθησαν πέριξ τοῦ μαύρου, οὗτος ἐχάθη ἐν τῷ πυρὶ καὶ καπνῷ, τὸ δὲ σῶμά του γενόμενον ἐντὸς ὀλίγου παρανάλωμα τοῦ πυρὸς ἀπετεφρώθη.

—

ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ ΥΠΝΟΒΑΤΗΣ

Εἰς ἓν τῶν περιχώρων τῶν Παρισσίων ὑπάρχει νέος οὐτινος ἀμφότεροι οἱ πόδες πρὸ καιροῦ εἶνε εἰς παράλυσιν. Δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ καὶ περιπατήσῃ ἄνευ τῆς βοηθείας τοῦ ὑπηρέτου του καὶ τῶν δικανικίων του. Πάσχει ὑπὸ ὑπνοβασίας καὶ ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην δύναται νὰ σταθῇ καὶ βαδίσῃ ἐντὸς τοῦ θαλάμου ὡς ὑγιής. Πρό τινων νυκτῶν ἐγερθεὶς ἐξῆλθεν τοῦ οἴκου παρακολουθούμενος παρὰ τοῦ ὑπηρέτου του, ὅστις πάντοτε ἐπηγρύπνει ἐπ' αὐτοῦ. Μετέβη εἰς ἓν πλησιόχωρον χωρίον, ἀριχθεὶς ἄνευ κόπου, ἄνευ δικανικίων καὶ κρούσας τὴν θύραν τοῦ οἴκου φίλου του ἐζήτησε ποτήριον ὕδατος. Ἀναπαυθεὶς ἐν ὀλίγας στιγμὰς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κατοικίαν του, ἐπειδὴ δὲ ἦτο τὸ ἑωθινὸν ἐκάθησεν ἐπὶ ἑνὸς ἐδωλίου περιμένων νὰ ἴδῃ τὸ πλῆθος ἐξερχόμενον ἐκ τῶν οἴκων των. Μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψεν οἴκαδε, μετέβη εἰς τὴν κλίνην, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ πολλὰς ὥρας χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ τινα κόπον μ' ὅλον ὅτι ὡδοιπόρησεν περισσότερον τῶν δέκα μιλλίων. Ὅταν ἐξύπνησεν δὲν εἶχεν τὴν ἐλαχίστην ἀνάμνησιν τοῦ συμβεβηκότος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Νοεμβρίου 1891

		Ἀγοραστ.	Πωλ.
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο	Δρ.	470.—	475.—
» 120 » » 5 ο/ο	»	516.—	517.—
» 170 » » 5 ο/ο	»	515.—	516.—
» 135 » » 4 ο/ο	»	415.—	420.—
» 125 » » 4 ο/ο	»	380.—	385.—
Ὁμολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπέζης		566.50	545.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης	Δραχ.	3555—	3560—
Πιστωτικῆς Τραπέζης . . .	»	180.—	181·—
Βιομηχανικῆς Τραπέζης . . .	»	540.—	545.—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας .	»	—.	—.
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου . . .	Δραχ.	161.50	162.—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	418.—	420.—
» Πύργου-Κατακώλου	»	—.	—.
» Πειραιῶς-Ἀθ.-Πελοπ.	»	204.—	204.50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας . . .	»	145.—	146.—
Χρηματ. ἑταιρίας ὁ «Ἑρμῆς».	»	57.—	63.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐγγειοβελτιώσεων.	»	345.—	350.—
Κωπαΐδος	»	—.	—.
Δημόσια ἔργα.	»	92.—	9256.
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον	Δραχ.	26.67	
Λίρα Τουρκίας	»	—.	—.
Λίρα Ἀγγλίας	»	—.	—.
		Τρίμηνον	
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Ἀπὸ ὁρ.	Μεταχρόν.
Ἐπὶ Ἀγγλίας	Δραχ.	33.10	—
Ἐπὶ Γαλλίας	»	131.—	—
Ἐπὶ Αὐστρίας	»	—.	—.
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως	»	—.	—.

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἠλεκτρολόγος

Ἠλεκτρικοὺς κώδωνας, τηλέφωνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικά.

Ἅπαντα τὰ χρειώδη ἐργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρέας Ἀθήνας

DOULTON & C^O

BURSLEM (Staffs) ΑΓΓΛΙΑ

Τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τοῦ κόσμου διὰ παντὸς εἴδους πιπτικὰ κλπ. Σχέδια χρωματισμοὶ κλπ. ἐξαίσια. Εἰς τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπενεμήθησαν 91 χρυσᾶ Μεγάλα Βραβεῖα τὰ (πρώτιστα) διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, σχέδια καὶ χρωματισμοί. Τιμαὶ καὶ ὅροι εὐνοικώτατοι τοῖς κ.κ. ἐμπόροις.

Wm EDGAR: WILLIAMS

CAPDIFF

Ἰδιοκτήτης καὶ Διευθυντὴς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτὴς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετική, τιμαὶ συγκαταβατικώτεραι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται αἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοϊκῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποστείνωνται, πρὶν παραγγείλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

—

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμ